

ஓம்
கடவுள் துணை

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய

சித்திரபுத்திர நாயனார் கதை

வெகுதானிய ஶ்ரீ சித்திரை மீ

இ. வெங்கடேச ஐயரால்

கொக்குவில்.

சோதிடப்பிரகாச யந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

விலை ரூபா

100

ஓம்
கடவுள் துணை

புகழேந்திப்புலவர் இயற்றிய
சித்திரபுத்திர நாயனார்
கதை

இ. வெங்கடேச ஐயரால்
கொக்குவில்
சோதம்பிரகாச யந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

சுடைக்குழிடம்

சோதிடவிலாச புத்தகசாலை

46. பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

கே. கே. எஸ். வீதி,
கொக்குவில்.

மதுரை மகாசபைத் தலைவர்

மாண்புமிகு ரகித்புரகித்க குறை

ஊர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

கி.கி.கி.கி.கி

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

ஊர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

மாண்புமிகு உரிமை அமைச்சர்

சித்திரபுத்திர நாயனார் கதை

காப்பு

அத்தனுமயனு மாலுமான நல்லிஷிகள் தேவர்
நித்தமும் பலாபலன்கள் நெறியுடன் தெரிவதற்குச்
சித்திரபுத்திரனார் செனித்த தோர்கதையைப்பாட
மத்தகஜமுந் தொந்திவயிறு நங்காப்பதாமே

வெண்பா

சீர்கொண்ட பூதலத்திற் சித்திரபுத்திரன் கதையைப்
பார்கொண்ட செந்தமிழாய்ப் பாடவே — யேர்கொண்ட
வார்பூத்த கோலமுலை மாதுமையா ளின்றெடுத்த
கார்பூத்த குஞ்சரமே காப்பு.

விருத்தம்

ஆனைமுகமு மொருகொம்பு மகன்நமார்புஞ் சிறுகண்ணும்
பானையைப்போற் பெருவயிறும் பாங்கார்புண் நூலழகும்
தானே தோன்றி ணைதுள்ளத்திற் றயவாய்வாமும் விநாயகனே
நானேயுனது பதந்தொழுதேனா விலுதியாய் கணபதியே.

நூல்

திருமகிழ்ந்து வாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர் கதையை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனே முன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக் கணபதியே தூயவனே முன்னுதவாய்
கர்த்தனருள் பெற்ற கணபதியே கார்த்தருள்வாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமை புத்திரனே
எத்திசையும் போற்றும் இறையோன் திருமகனே
பத்தியுடன் தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள் தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர் கதையைச் செப்பவருள்வாயே
சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர் கதைக்கு

நேராகவந்துதவு நீலமயில் வாகனனே
 அந்தரீயேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்
 சுந்தரீயேவெள்ளை நிறச்சோதியே முன்னுதவாய்
 பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
 பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
 பத்தியுடன்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
 ஆதியரனாரும் அச்சுதனும் வேதாவும்
 தீதில்லாமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்
 எல்லோருமாகயிருக்குமோர் நாளையிலே
 சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார் ஈசரரும்
 நன்றுகீறுதெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
 ஈசனருள்பெற்ற எமதருமர்தன்னிடத்தில்
 நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்தானெழுத
 புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூதலத்தில் வாழ்பவரை
 எண்ணரியபாவ மியற்றியதோர் தங்களையும்
 ஒன்றுந்தவராம லுள்ளபடிதானெழுத
 வென்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
 அந்நகரிநாட்டுக்காம் அதிகாரியாங்கணக்கர்
 முத்திரைநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
 நாட்டுக்கணக்கு நமனார்பெருங்கணக்கும்
 எட்டுப்புரத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
 நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயனார்
 பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
 தன்னைநினைத்தவர்க்குத் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
 இன்னிலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
 எல்லோரும்நீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
 உத்தமனார்தன்கதையை உவப்பாகத்தான்கேளும்
 அத்தந்திருக்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
 மன்னவனார்தன்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
 தென்னவனார்தன்கதையைத் தினமுவந்துகொண்டாடி
 பரமனார்தன்கதையைப் பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
 பார்வேந்தன் தன்கதையைப் பண்புடனே கேட்டவர்கள்
 சித்திரபுத்திரர் கதையைச் சிந்தையுடன் கேட்டவர்கள்
 உத்திரங்கள் சொல்லாம லுண்மையாய்க் கேட்டவர்கள்
 புத்திரநற் பாக்கியங்கள் பொருந்தியே தான்வாழ

வேணுமென்று யீசுரனார் விஸ்தாரஞ் செய்தகதை
 இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வகை
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீரார்பவரணையில்
 வெண்பட்டுத்தானுடுத்தி விரதமதுதானிருந்து
 புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
 அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானம்கொடுத்து
 பந்தல்விமானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
 தோரணங்கள்கட்டி துலங்கும்மேற்சட்டிகட்டி
 வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதாள்போற்றி
 செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
 பூரணகும்பம்பொன்னின் குடத்தால்வைத்து
 வஸ்த்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
 தெட்சணைதாம்பூலம் திருமாலையுடனேசாத்தி
 சந்தனங்குங்குமஞ் சங்கையுடனேசாத்தி
 வாழைக்கமுகுடனே வான்கரும்புதானிருத்தி
 பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
 வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைக்கனிகள்
 வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுணையும்
 மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ள நற்கனியும்
 தேமாங்கனியுடனே செங்கதலிநற்பழமும்
 விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவிமிகப்படைத்து
 கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
 கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
 தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
 கரும்போடிளநீருங் கற்கண்டுசீனியுமே
 பொருவிளங்காயுடனே பிட்டமுதுவெள்ளுருண்டை
 கொழுக்கட்டைதேங்காய் கொண்டுவந்து தான்படைத்து
 தோசைவடையிட்டலித் தோன்றமிகப்படைத்து
 அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
 பாயாசமும்பாணக்கமும் பதிவாசத்தானும்வைத்து
 அன்னமிகச்சமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
 புத்துருக்குநெய்யும் பொரிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
 அடைக்காயும்வெள்ளிலையு மன்பாகத்தான்படைத்து

அத்தனார் தம்மருளால் அழுதுசெய்ய்ப்பண்ணுவித்து
நெய்வேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்து
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த் தரணியோர்கள் தயவுடன் போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்த்தி வந்தெனக்கருளுநாதர்
எங்குமாய்நிரைந்தாய்நீயு மிறையவர்போற்றிபோற்றி.

வசனம்

இப்படிக்கணபதியைத் தோத்திரஞ் செய்து அருச்
சனை நெய்வேதன முதலானதுஞ் செய்து தூபதீபம்
கொடுத்து அப்பால் மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை

சங்கரனார்மெய்க்கத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரரைச் சீருடனேதானிருத்தி
பீதாம்பரஞ்சாற்றிப் பெருப்பவட்டஞ்சாத்தி
சீதளங்களான செண்பகமுந்தான் சாத்தி
சுத்தாதியுள்ளதெல்லாந் தோன்றமிகச்சாத்தி
அறிவாய்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளிலையோடும் விளங்கும் அடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நெய்வேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்து
புத்தகத்தோடிலங்கும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடனேபடைத்து எல்லோருமிக்கதையை
தெண்டனிட்டேனிக்கதையைச் செப்பவேணுமென்று
பக்தியுடன்கேட்கப் பகர்தலுற்றறிக்கதையை
ஓங்குபுகழ்மாதர்மைந்தர் உண்மையுடன்கேட்கச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேட்கலுற்றார்
கல்லுமுருகிக் கருத்துடனேகேட்கலுற்றார்
மன்னும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்ட
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனே கேட்டவர்கள்

புண்ணியங்கள் செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
 நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
 கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைப்பதம்பெறுவார்
 வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
 பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
 நச்சுவாய்ப்பல்லியர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
 கள்ளிகளாயுள்ளார் கணவனுரைத்தப்பினவர்
 பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
 குண்டுணிகள் சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
 உற்றுநின்றுகேட்டு உறவைமுரித்தவர்கள்
 பலநினைவுவைத்து பாவிக்கானவர்கள்
 கொற்றவரைத் தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
 மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாவி
 பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
 சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேச்சுமேலிடவே
 கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
 தன்வீட்டைச்சாத்தி யயல்வீட்டிற்போயிருந்து
 பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
 பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியர்கள்
 இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
 கடக்கவேநிலுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
 பூமிதனில்விளைந்த புதுமண்டபம் வந்தென்றாள்
 பெரியவர்முதலானவர்க்கும் பிசகாமல்தானீயந்து
 வேதியர்க்கீய்ந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
 கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைசுத்தம் வாழ்ந்திருப்பார்
 காரணமாய்நடந்த கதையை நடத்துகிறோம்
 பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றார்
 பக்தியுடனேகேட்டாற் பாடுகிறேனினிக்கேளும்
 ஈசனருளால் எமதருமர்தன்னருகே
 நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
 புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
 பாவங்கள்செய்வாரைப் பகுந்துகணக்கெழுத
 வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
 கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை

இப்படியே தானும்ங்கே நடக்குந்தருவாயில்
 தெய்வலோகப்பட்டணத்திற் றிறமாய்நடந்தகதை
 நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
 இந்திரனிந்திராணியுட னிருந்துமிகவாழ்கையிலே
 புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
 நடந்ததை சொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
 நல்லார்பவிசு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
 பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
 இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடி
 சொன்னவசனத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
 பட்டிபலுகாது பாவங்கள் தீராது
 ஆளடிமையென்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
 ஆபரணங்காதுயெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னரே
 சித்திரக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
 தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைத்தாரிந்திரரும்
 கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகச்செய்தார்காண்
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
 விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேண்டியபடிசெய்தபின்பு
 தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
 உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்றனைநினைந்து
 இந்தக்கதையை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
 கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைசுற்றம்வாழ்ந்திருப்பார் .

விருத்தம்

சித்திரபுத்திரர் கதையைச் சிறப்புடன் கேட்கநோன்பு
 பத்தியா யிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கிநல்ல
 அத்தர்தன் பதியைச்சேர்ந்துஅத்துடன்சேர்ந்துவாழ்வார்
 பத்தியாய்முந் நூல்சொல்லும் பகர்ந்தனர் நூல்வல்லாரே .

வசனம்

அதெப்படியென்று கேட்பீரானால் அனேகமான திர
 வியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்ளிலிருந்தா
 லும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்தி
 ரனும் இந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்
 பட்டுத் தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான

திரவியமுதலானதை யெல்லாங்கொண்டு அனேக தருமங்
களைச் செய்து பின் பார்வதிசமேதராகிய ஈஸ்வரரை
நினைத்துத் தவசுசெய்யச் சித்திரபுத்திரநாயனார் வந்து
பிறந்து அவதாரச் சித்திராக நடந்த கதையானதால்
இந்தக் கதையை மனமுவந்து அன்பாகப் பக்தியுடனே
கேட்டவர்களுக்கு வரும்பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச்
சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்த குடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளை தாயாவார்
சத்தி சிவம் பொருந்தித் தாட்டிகராய் வாழ்ந்திருப்பார்
நீழிகாலம் நேசமதாய் வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சி மிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல் வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான் குன்றாது
மாற்றில்லாச் செம்பொன் மதிக்குமவர் வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ள வரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளவரும் வாழ்வு மிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச் சித்திரையிற் சீரார் பவுரணையில்
சித்திரைமாதந் திருநோன்பு வந்ததிலே
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்பு செய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர் களானாலும்
எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாலியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீச்சரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயம்பாய்க் கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையொன்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனதி லெந்நேரமும் நினைத்தால்
அங்கேதானோன்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாக வாழ்வுமுண்டாம்
அந்நெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்

சிவனருளுமுண்டாகுந் தீங்கொருநாள்வாராது நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும் மின்னோன்பிராத முக்கடனையானாலும் இன்னோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார் முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள் தான்நீங்கும் வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலகித்தான்போகும் நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும் ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேழுங்கள் நாயனார்பிறப்பையினி நன்றாகச்சொல்லுகிறேன் கயிலாசத்தில்தடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் சிவனார் கையிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே அரனார் மனமகிழ்ந்து ஆனபராசக்தியுடன் கேளாயுமையவளே கிருபையுடன் சொல்லுகிறேன் ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில் அவரவர் செய்தபுண்ணிய பாவங்கள் தானறியார் நாமேயறியவென்றார் ஞாயமில்லைக்கண்டாயே நம்மைநினையாமல் நாள்தோறும் வைத்தவர்கள் சிவசிந்ததையில்லாத சென்மங்களாவார்கள் முன்வினையைவிட்டு மோசம்பெறுவதற்கு வேணவரங்கொடுத்து மேநினியிற்றானவர்கள் அசுரர் அரக்கர் அநேகமுதலானோர் சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கஞ்செய்வதனால் அப்படியேவாராமல் அதற்கான செய்தியொன்று ஒப்பில்லாப்பெண்ணே உமையவளேநீகேட்பாய் செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதி திட்டமுடன்செய்து சிட்சைகள்நான்செய்வதற்கு நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே மூத்தபிள்ளைகணபதியை மொழிவதுநல்லதல்ல மூலமாயிவ்விடத்தில் மூத்தமகன்தன்னைவைத்தோம் கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண் சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசாமி கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான் அவனைதுதித்தவர்க்கு அனேகவரம்கொடுப்பான்

புவனங்கணக்கெழுதப் புகர்சொல்வானுன்மகனும்
பாலனிருந்து பழிக்குயிடமானோம்
மக்களிருந்து மனுந்திதானெழுத
இந்தவகைதனக்கு யெழுதிவரும்படிக்கு
நல்வினைகள் தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தன்வினையானாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள் தான்பொசிக்க
பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சந்தானிருக்கும்
என்றறனார் சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான் சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றார்பார்வதியும்
இருந்துமிகப்பேசி யீசுரருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவர
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனாரேதுசொல்வார்
சித்தமகிழ்ந்துசி த்திரக்கோல்தந்திடென
அந்தப்படியேயம்மையுமை கொண்டுவர
சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறப்பச்சையுடன்
நீலமணிவெள்ளையுட னெறியாகச்சேர்ந்துடனே
பால்நிறமுமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போ லாகவென்றுதயாநிதியும்
கோலமுடனிருக்கக் குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
திருக்கரத்தாற்றானுஞ் சிறப்பாயெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானையெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன் தான்பார்த்து
திரிபுரையேநீயுஞ் சுந்திரத்தைப்பாரேனவே
இந்தப்புதல்வரைநீ ரிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே யானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனார்தம்பேரருளால்
சித்திரத்திலேயுதித்த புத்திரனாகவர
வாராய்மகனெயென்று மலர்க்கரங்கள்நீட்டிடவும்
கைகாட்டிமுகங்காட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்க மாதாகையிற்பிறந்தனரே

பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரம்பெருக
 பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசந்நிதியில்
 தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்து சென்னியின்மேற்கைகுவித்து
 நிற்குமந்தவுத்தமரை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
 எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
 அக்காலம் நீடுழியாகவேதானிருப்பீர்
 பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
 எள்ளுக்குள்ளெண்ணெய்போ லெங்கும்நிறைந்திருப்போம்
 பூவுக்குள்ளவாசம்போல் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
 பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டிரே
 ஒன்றுயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
 அறிவார்தவமுடைய ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
 நன்றாயுரைக்கிறோம் நன்மகனேகேள்பா
 மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
 மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயின்றனக்கு
 எங்களுடமனி லிருக்குநினைவுகளும்
 தேவரசரான் ரிஷிகள்முனிமாதர்கள்
 எறும்புகடையானதனை யெண்பத்துநாலுநா
 றாயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்கலெல்லாம்
 செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
 கருவேலநற்கணக்குங் கட்டாயெழுதுமென்றார்
 அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்தீட்டி
 கயிலாசத்துள்ளே கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
 மகமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
 பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
 எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
 உமையவநந்தானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
 ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
 பூட்டுத்திறந்து புதுப்பட்டந்தான்கொடுத்துக்
 காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
 முன்கைமுதாரி முன்கைவளைதான்சாத்தி
 தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவைடுரியமும்
 காதிலேகுண்டலங்கள் கதரொளிபோற்றான்சாத்தி
 முப்புரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
 தும்பிப்பதக்கமுடன் சூடாமணிக்கவசம்

வில்லைசரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள் தான்பூட்டி
பார்வதியும்சுரரும் பார்த்தார்கள் கண்குளிர
அரனுண்டயதிருவுளத்தா லாண்டவரையருகழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரரெனவே
உபதேசங்காதிலே யுரைத்தாரேயுத்தமற்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்கையிலிட்டு
நீழுகாலங் கணக்கெழுதநீரெனவே
உத்தமருமங்கே யுடன்வணங்கிதெண்டனிட்டு
அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திரபுத்திரரை
தாவியெடுத்து மகனையெனமொழிந்து
ஆருமறியாதார் அரும்பொருளார் தன்மகனே
சீருடநீருஞ் சிவனாரருட்படிக்குப்
பாரும்விசம்புமிந்தப் பரன்மொழிகள் தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடி பலன்களுக்குத்தானெழுத
சொல்லார்கணக்குச் சுருணைமுத்துண்டாக்கி
கருமநிழல்வந்து கணக்கில் தினசரியும்
எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனவ்வேடு
எடுத்தவர்கள் பேசாமல் தன்னிழலேசாட்சிசொல்லி
இச்சாட்சிவந்து இயல்பாய்க்கணக்கெழுதும்
உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
கணக்கராயிருந்து கருவேலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவேலம் ஏற்புவித்தாரன்னேரம்
பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்பதமசைக்க வொண்ணாதபட்டோலை
தப்பாமலெழுத தார்வேந்தர்தான் கொடுக்க
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார் தன்னிடத்தில்
வாங்கினாருத்தமனார் வையகம்வாழவேன்று
அன்றாடக்கணக்கு மணூவும்வகைவிபரமாய்
இருந்துகணக்கு யெழுதுகின்றாருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகிறார்

விருத்தம்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநற்சணக்கிராக
மெய்யராய்ச்சிருட்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யனுங்கணக்கைப்பார்த்து செய்திகள்வாராவண்ணம்
தையலாள்பாகன்வாசற் றருங்கணக்கெழுதலுற்றார்.

வசனம்

எப்படியென்றால் கயிலாசத்திலே சுவாமியும் பர
மேஸ்வரியும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்
தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்களும்
நிறைந்திருக்கும்போது அண்டபுவனங்களெல்லாம் பாவ
புண்ணியபலன் தெரியவேண்டி நம்முடைய குமாரர்களிரு
பேருங் காரணமான கதைகள் சிலது நடக்கவேண்டிய
தற்கு அவர்களாலாக வேண்டியதால் மற்றுமுள்ளபேர்கள்
இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள் யாருமில்லையென்று சுவாமி
பரமேஸ்வரர் தானே யோசித்து உமையையழைத்து தங்
கப்பலகை எடுத்துவரச்சொவ்லி உருவமைக்க அதை
யுமையாள்கண்டு அதிசயப்பட்டு கருவுருவாய்ப் பேசும்
படி கிருபை பாவிக்கவேண்டுமென்றறிவிக்க அப்படியே
கிருபைசெய்து விஞ்சைமந்திரமுபதேசித்து சித்திரபுத்திர
னென்று பேர்வைத்து ஆடையாபரண முதலானதும்
பூட்டி மகனைக்கட்டிமுகந்து அண்டபுவனங்களிலுண்டான
முன்னால் கணக்கும் கருவேலமும் விஷ்ணுமூர்த்தி பிரமா
முதலானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும் பொக்கிஷமுத
லானதும் பாவபுண்ணிய பலன் கணக்குங் கொடுக்க
உமையாகிய பரமேஸ்வரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்க
ளுங்கொடுத்துத் தினச்செய்தி நடக்கிற பாவபுண்ணிய
முதலானபலகணக்கும் நம்க்கறிவியுமென்று சுவாமியுத்
தரவுகொடுத்தபடியே சித்திரபுத்திரருங் கயிலையைங்கிரி
வாசரான பரமேசுவரர் சந்திதானத்திலிருந்து கணக்
கெழுதிவந்தார். இப்படிக் கயிலாசத்தில் நடந்துவரும்
போது தேவேந்திரன் மகா ஆசைகொண்டு வேணத்தக்
கின தருமங்கள் செய்து ஈஸ்வரனை நோக்கி இந்திராணி
யுடன் தவசுபண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்
லுகிறோம் அன்புவைத்து ஒரேமனதாக கேட்பீர்களாக.

நடை

எண்ணத்தொலையாத வேற்றசிவபூசைதன்னை
 செய்யவேணுமென்று திரமாகவேநினைத்து
 தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேசூழ்ந்துவர
 செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனேதானேறி
 பசும்பொன்னுலகாள் பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
 விண்ணுலகக்கன்னியர்கள் வேணபணிசூழ்ந்துவர
 இப்படியேயிந்திரனா நேத்ததவஞ்செய்ய
 வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகைதான்
 புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாள் அகலிகையும்
 தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனார்
 மெத்தவேமையலாகி மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
 தேர்மேலே தான்விழுந்தார் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார்
 பாராமல்நடந்து பகற்பூண்டஆசையினால்
 காதல்கொண்டஇந்திரனார் கர்மவினைநினைத்து
 ஆதரவுபேசி யகலிகையைச்சேரவெண்ணி
 தேரையிகநிறுத்தித் தேவர்களைத்தானிறுத்தி
 மாயமாய்ச்சென்று மருத்துமாமலையிலுள்ள
 காய்கனிகள்கொண்டுனே காரிருளாமந்நேரம்
 மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
 ஆசைத்துயரமதால் அகலிகைதன்வீட்டினிலே
 சென்றாரேயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி
 அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்துநடுச்சாமமதில்
 வேளையிதுவென்னவே விடியற்காலங்கூவும்
 கோழியாய்நின்று கூவினாரிந்திரரும்
 அப்போதுகௌதம ரானரிஷிதானும்
 எப்போதும்போலே விடிந்துதேயென்றெழுந்து
 தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுக்கோலுடனே
 கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகாரிஷியும்
 கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகாரிஷியும்
 மாயர்விதியோ மாயமோதெரியாது
 நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
 அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுகாண்
 இதுவென்னசோதனையோ ஈசுவரரேதஞ்சமென்று

அதிசாமநேர மறியாமல்வந்ததென்று
 மனக்கவலையாகரிஷி மனையிடத்தேமீண்டுவந்தார்
 சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
 இந்திரனுமவ்விருளில் ரிஷிருபந்தானெடுத்து
 வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
 மனக்கவலைமையலொடு வந்தவரலறெல்லாம்
 கேளுமென்றுசொல்லிக் கருணைகொள்ளவேண்டுமென்றான்
 பாவிசெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில்
 தீவினையால்வந்தாயே சீசீமகனின்றி
 நீயுமழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்று
 ஆசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லிநிற்க
 வாசவனுமந்நேரம் மயக்கத்தால்வீழ்ந்திறைஞ்சி
 ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையென்றிரந்தான்
 அப்போதுமகரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
 மெய்யாகப்போனவரு மீண்டுவத்தாரந்நேரம்
 கண்டார்கண்ணானத்தால் காரணமானதெல்லாம்
 அண்டர்பதிக்கோணை யாரடாவென்றதட்டப்
 பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
 ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
 பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
 இந்திரனேநான்காண் ரிஷியேநானும்மிடத்தில்
 வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
 சாஸ்திரங்கேட்கத் தான்வந்தேனென்றுரைத்தான்
 இந்நேரநீயிங் கிடும்புசெய்வந்தவன்காண்
 அகலிகையைச்சித்தே அடைந்தாய்நீயென்றுசொல்லி
 ரிஷியும்தான் கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
 இன்றெரித்தோமாகி விந்திரலோகமழியும்
 இச்சாபமிந்திரனை யிருந்தழிக்கவேண்டுமென்று
 துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்பொழுது
 தந்தாரம்விட்டுப் பரதாரம்வேண்டினதால்
 இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
 ஆயிரம்யோனி யங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
 என்றுமகரிஷியு மேற்றதொருசாபமிடத்
 தப்பாமலந்நேரம் தோன்றியதேதான்குறியும்
 கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்

தொழுவான்ரிஷியடியைத் தோற்றமுடனந்நேரம்
பெரியவரேநீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனான்சிறியேன்
அரியவினைக்காளானேன் ஆசையாற்றான்விரும்பி
வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானானேன்
வஞ்சகமாய்ச்செய்தகுற்ற மகரிஷியேநீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்தே யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று
அச்சாபத்தோடே யவரருகில்நின்றமுதான்
இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியும்வரேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனேதீராதது
ஆணவமாயயினால் அழியவந்தவிந்திரனே
தானுமாலயனாரைத் தரணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முனியைத்தெண்டனிட்டு
பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காண்அந்நேரம்
அப்போதுமகரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்ப்போகவேன்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரைத்து மெய்கலங்கியுள்நடுங்கி
இச்சாபந்தானும் எனக்கோவரவேண்டும்
ஈதென்னமாயமோ வெம்பெருமான்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டுக்
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார்
ரவிகுலத்தில்வந்துதசரதன் பாலகனாய்ப்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே
விசுவாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தானனைப்பாள்அம்முனியும்
தாடகையைச் சங்கரித்துத்தனிவேள்விமுடிப்பதற்குத்
தசரதன்தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிசுவாமித்திரரும்
இராமரையும் லட்சுமணரையுந்தானழைத்துச்
சங்காரஞ்செய்து தனிவேள்வியைமுடித்து
மிதுலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே

கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
 ஸ்ரீராமர்தன்பாதுஞ் சிறப்பாகப்பட்டவுடன்
 பெண்ணாகநீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமுன்சாபம்
 அப்போதுநாமுன்னை யழைத்துக்கொள்வோமென்னக்
 கருங்கல்லின்பாறையாய்ப் போனாளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
 தந்திரவானமெல்லாந் தன்னுடன்வரும்போதந்த
 மந்திரப்பெண்ணும்வந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
 இந்திரன்மயங்கிவாடி யேசினானிருப்பிடத்தில், 1

இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து இரவிலோர்கோழிபோல
 உருக்கொண்டுகுவியந்த ரிஷியினைக்கங்கைபோக்கி
 உருக்கினவகலிகையில் உணர்விலான்செல்லும்போது
 செருக்கிலாரிஷியுங்கண்டு சிறந்துதான்சாபமிட்டார். 2

செய்ததோர்சாபம்காமத் திருடனாய்வந்ததாலே
 வெய்யனேபெண்மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாகத்
 துய்யதோர்மேனியெல்லாந் தூயருடனயோனியாகும்
 பொய்யல்லஎன்றுசொல்லி போவெனவிடைகொடுத்தார்.

இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன்தலைகவிழ்ந்து
 அந்தநல்ரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனேகேட்கத்
 தந்திரவிசனாரைத் தானுமேபூசைசெய்தாற்
 சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே, 3

வரலாறு

எப்படியென்றால், தேவேந்திரன் தபகசெய்யப் புறப்
 பட்டுவருகிற வழியிலே கௌதமரிஷி பத்தினியான அக
 லிகை ரிஷிக்கு மலர்கொய்ய வந்தவிடத்தில் இந்திரன்
 அவருடைய அழகுசவுந்தரியங்களைக்கண்டு தவம் மறந்து
 புத்திர நினைவும்விட்டு மையல்கொண்டு அந்தப்பெண்
 வாழுகின்றவிடத்துக்குப்போய்க் கோழியாய்நின்று கூவி
 னான். ரிஷியும் பொழுதுவிடிந்ததென்று கங்கைக்கு
 வரும்போது கங்கை நித்திரை செய்கிறதைப் பார்த்து

நந்தவனஞ்சென்று புஷ்பவிரிவு பார்ப்போமென்று செல்லும்போது. புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்புமயமாயிருப்பதைக்கண்டு இது ஒரு காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஆச்சிரமத்துக்கு வந்துகொண்டிருக்கையில் இந்திரன் அகலிகையிடத்திற் றன்னுடைய விரகதாபத்தைச் சொல்ல, அவன் மனம்நொந்து சில கொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறநேரத்தில் ரிஷி வருகிற ஜாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டதை அவர் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து, “ஆரடா நீ? உன்னுடைய பேரும் ஊரும் வந்ததுவுஞ் சொல்” என்று கேட்க அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி இந்தவருஷம் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்கவந்தேனென்று திருட்டுத்தனமாய்ச் சொன்னதை தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கெடுக்கவந்தவனாய்க் காண்கின்றதென்று மாககோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி பார்த்துத் தன் தாரமிருக்க அயல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினாலே உன் சாரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக்கடவதென்று சாபமிட்டார். உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகரிஷியைத் தேண்டனிட்டு எளியேன் செய்த குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்ததின்மேல் ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயைவந்து தாணுமாலயனாகிய சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரைப் பூஜைசெய்தால் இந்தச்சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடைகொடுக்க அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குவந்து சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரைப் பூசைசெய்து முன்சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணாகப் பெற்றுக்கொண்டான்.

விருத்தம்

கௌதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையேயுன்னைச் சவுமியமாகக்கண்டு இந்திரன்சார்ந்ததாலே புவிதனிற்கருங்கல்லாகி பொற்பெலாங்குறைவாயென்று தவமுனிவந்துநின்று சாற்றினார்சாபந்தானே. 1

எந்தனுக்கிட்டசாப மெத்தநாட்போமென்றேங்க
 அந்தநற்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையஞ்சொல்வார்
 சுந்தரத்தசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
 உந்தன்மேற்பட்டபோதே ஒளிநதிடுஞ்சாபமென்றார். 2

வாசனம்

எப்படியென்றால், அகலிகை மற்றொரு புருஷர்களின் வாடைபடாதவளானதால் இந்திரன்கண்டு மோகித்ததனாலே இந்தத் தேகம்விட்டு மறுதேகமாகவேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்ததினாலே அகலிகை ரிஷியைத் தோத்திரஞ்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்ட சாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மஹாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்கவேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனாக ஜனித்து ஸ்ரீராமனென்னும் நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விகவாமித்திரர் தன் வேள்வியைத் தாடகை சிறுநீரால் அழிக்கிற வேதனையை நீக்கவேண்டித் தசரதரிடத்திற் கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தாடகையை சங்காரஞ் செய்து மிதிவையிற் சீதையை கலியாணஞ் செய்விக்க ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரும்போது அந்த ஸ்ரீராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறேனென்று விடைகொடுத்த படியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர் வந்து தாடகையைக் கொன்று விகவாமித்திரற்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்து, மிதிவையிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும்வழியில் ஸ்ரீராமனுடைய பாதம் அகலிகையின் பேரிலே பட்டு பெண் சொருபமானதை ஸ்ரீராமர் பார்த்து இதென்ன விதமென்று விகவாமித்திரைக் கேட்க அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாம் சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி இருடியினிடத்துக்குப் போகும்படி உத்தரவுகொடுக்க அப்படியே இருடியினிடம் அகலிகைவந்து சேர்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருந்தாள். அப்பால் நடந்த கதையைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார் தன்கதையை இயம்புகிறேன்கேளுமினி
 ஆயிரம்யோனியுங்கண் ணாகுமென்றமாமுனியை
 தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினார் பூசைசெய்ய
 தாணுவைமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
 ஆணவமாயைதன்னை அகலவிட்டுயோகமதாய்
 தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவேதீருமென்று
 வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேதீருமென்று
 மெத்தவேபூசை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
 பூசைதனைச்செய்த புதுமைதனைக்கண்டுமிக
 தாணுவுமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
 ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
 ஆயிரங்கண்ணாக அயிராவதத்தோனும்
 வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளினிலே
 அகலிகைசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
 தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகின்றதேவருக்கும்
 எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
 வானுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுகாண்
 தான்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான்மலடாய்
 பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
 காமனெரிந்துபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
 காய்க்குமரங்களெல்லாங் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
 பால்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
 பட்சியினங்களெல்லாம் பெருமலடுதானாக
 கரடிமிருகமெல்லாங் கடுமலடாய்ப்போயினகாண்
 புல்லுங்கருகிமிகப் பூக்களுமேயில்லாமல்
 இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
 இந்திரனார்தேவி இதுவெல்லாந்தான் தெரிந்து
 இந்திராணியென்று இளங்கோவைநானிருக்க
 அனர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொருஇந்திரரே
 ரிஷியினதுசாபம் பலித்ததேயிப்போது
 பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டிரே
 அவர்களிட்டசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே

மதிகொண்டுவாழ்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
 தபசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
 மனத்திற்றுயரமதாம் மலடாயிருந்தோமே
 இடுவார்கள்பிச்சைதன்னைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
 படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேஇந்திரரே
 அம்பலத்தில்நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
 ஊரார்உடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
 தேவர்களெல்லோருஞ் சேரமலடானோம்
 இந்தப்படிசொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
 இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையற்றுத்தான்வாடி
 எந்தன்விதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
 வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
 மாணேசுயிலே மரகதமேதீகேளாய்
 தேனேசுனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
 அந்தரம்பைமாதை அடிமைகொள்ளும்பெண்ணேநீ
 புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வென்ன
 சேனைபலதாழச் சிறுவனொருவனில்லை
 மைந்தனில்லாவிட்டில் மறையோர்புசிப்பதில்லை
 மசுனில்லாவிட்டில் மற்றொருவர்போகார்காண்
 வடிவுள்ளமாமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
 அரனாரைநோக்கி அரியதவஞ்செய்தாக்கால்
 அம்மையுமைபார்வதிபோல் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
 எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
 என்றுமனையாட்கு இதமாகச்சொல்லியபின்

சீருத்தி

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
 தங்கியேவாழ்ந்திருந்துந் தரணியில்வசையுமாச்சு
 கங்கைவேணியர்தன்பாதங் கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
 இங்குநாம்வருவோமென்றே ஏகினார்கைலைமீதில்

நடை

சென்றுசிவன்கையிலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
 சத்தியவேண்டித் தவம்பெறவேண்டுமென்று

சங்கரனாரைஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதுவைத்துச்
 சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுவரர்பாலேகலுற்றார்
 இந்தப்படியே இருவரும்ஒற்றுமையாய்
 கயிலையைத்தானோக்கிக் கடுகவேதானடந்தார்
 கடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
 தென்கயிலைசேர்ந்து சிறந்தவிருவருமாய்
 நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்தேரம்
 நின்றுகைகப்பி நெடுமுச்செறிந்துநின்றார்
 நெடுமுச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்து
 தடுமாற்றநீக்கித் தயவாகவார்த்தைசொல்லி
 தேவியும்நீயும் தேடிவந்தகாரியமேன்
 தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
 இவ்வார்த்தைகேட்டு இந்நிரனேதுரைப்பான்
 எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனாண்டியேன்
 சீராயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
 மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
 புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
 பொன்னுலகையாள்பு புத்திரனேதானுமில்லை
 சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
 எங்கள் தமைக்காத்து இரட்சிக்கவேண்மென்றான்
 அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
 வந்ததுநன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
 சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
 தவமாயிருந்து தரையில்மிகலுசிவைத்து
 ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரேல்
 சிவனோடுமையாரும் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
 சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
 இந்தப்படிக்குநந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
 நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
 ஆற்றில்முழுதி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
 ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
 நின்றார் தவத்தில் நிருமலனைத்தானினைந்து
 இந்திராணிதானும் இருந்தார் நெடுந்தவத்தில்
 ஈசனேபிள்ளையருள் என்றேமனத்திலெண்ணி

இருவருமொன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
 உள்ளங்காலுச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
 தள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
 வேருகளோடி வியனமரங்களுண்டாகிப்
 பாருக்குள்வேரோடிப் படரத்தவசுசெய்தார்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனாரறியவில்லை
 ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
 எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமெனநினைத்துச்
 சுந்தரியாள் தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்றுப்
 பாதாளந்தோன்றவெட்டி பண்பாயனல்வளர்த்தி
 வேதாள அக்கினிபோல் மேலேபடர்ந்தெரிய
 ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
 கண்ணீர் அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
 இந்தப்படியிருந்தார் இரண்டாயிரவருஷம்
 அந்தத்தவத்தருமை யரனாருந்தானறிந்து
 பார்வதியைப்பார்த்துப் பரமனருள்செய்வார்
 இந்திரனுள்ள விடத்துக்குநாம்சென்று
 மன்னுமுடிதேவரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்த
 பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகம்படைத்தருள்வீர்
 என்றுவரம்கொடுப்போம் என்னச்சிவகாமி
 இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீர்
 புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்தீரே
 புற்றுவளர்ந்து போதமரமுண்டாக்கிக்
 கண்ணீரொழுகுவதைக் கண்ணினாற்காணுமென்று
 சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
 உள்ளபடிசொன்னாய் உமையவளையென்றுரைத்துக்
 கள்ளனிவனிந்திரனுங் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
 மானேயவனிட மனத்தின்படிசெய்வோம்
 தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
 ஒன்றும்அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
 ஆனால்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
 என்றுசிவனார் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
 உமையாளும்ங்கே யுரைப்பாள்மனம்நடுங்கி
 ஈசுவரரேயும்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
 நேயமுடன்தனை நீபொறுக்கவேண்டாமோ

என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
 மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
 நந்திதனையழைத்து நலஞ்சேருமிந்திரனைக்
 கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தார்களுத்தரவு
 வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பமுடனெழுந்து
 நந்தீசர்தன்பின்னே நன்றாய்நடந்தனரே
 கந்தமலர்குழலுங் கடுகவேதானடந்தார்
 கூட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
 தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
 எண்ணத்தொலையாத இடியேறுதான்முழங்க
 வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
 சிந்தைமகிழ்த் திருநந்திதான்கொலுவில்
 வந்துபுகுந்து வலக்கைப்பிரம்பதனால்
 இதுங்கள்அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
 ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே
 நேரேவிலக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சையரை
 உற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்ச்
 சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
 உன்னியடித்தங் கொருபால் நிறுத்தியபின்
 காலவெமதூதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
 வருணன்முதல்மற்றவரை வாகாய்நிறுத்தியபின்
 ஈசனுக்குத்தோழனா யேற்றகுபேரனையும்
 உருத்திரரையும்பக்கத் துண்மையாய்த்தானிறுத்தி
 ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தானையும்
 சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கஇருத்தியவர்
 பக்கத்தில்வீர பத்திரனைத்தானிறுத்தி
 மேனகையினோடு விளங்கும் அரம்பையுடன்
 ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ளதிலோர்த்தமையும்
 நாடகங்களாடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
 தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
 மிஞ்சுவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
 அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
 காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
 சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சார்பினில்தானிறுத்தி

மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
 விருப்பமுடநந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
 வந்தரனார்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
 அந்தப்படியே யரனார்திருமுன்பு
 சென்றுபுகுந்திந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
 மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்யச்
 சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாரெழுந்திரென்றார்
 திருவாய்மொழிகேட்டுத் தேவியுடனிந்திரனும்
 எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
 வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
 இந்திரனும்ப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறான்
 புத்திரனுமில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
 புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவல்லவோ
 எத்தனைதான்வாழ்வு இயல்பாய்படைத்தாலும்
 புத்திரனையில்லாமல் புலைநரகில்போவேனோ
 சந்ததிதான் தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதன்பின்
 இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்
 சந்ததிதந்த சங்கரனார்சொற்படியே
 இந்திரனுந்தேவியுமாய் யின்பமுற்றுமீண்டனரே
 மீண்டுமேயவர்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
 ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
 காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்துப்
 பசுவின்முகம்பார்த்துப் பரமனருள்புரிவார்
 சந்ததியில்லாமற் றவம்செய்தயிந்திரற்காய்
 உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறோமென்றுசொல்வாய்
 அன்புடனேநீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
 பாலகனையின்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
 வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பகவே
 என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
 நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமுச்சுத்தானெறிந்து
 தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
 பூலோகம்போயிருக்கப் பொறுக்குமோயென்னுடல்தான்
 பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையின்றின்பு
 எனக்குமேமோட்சகதி எப்போவெனக்கேட்க
 அப்போசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி

வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
 புத்திரனையின்றவுடன் பூந்தேர் அனுப்புகிறோம்
 உன்னாணைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
 என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
 போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
 அந்நேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
 பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
 இடியுங்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
 அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே.

விருத்தம்

அந்தணர்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
 இந்திரன்பின்னேநல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
 பந்துபோற்குதித்துமெள்ள பாரினில்வந்துமேவ
 வந்ததோர்பசுவையிந்திரன் பரிசையாய்த்துதி கொள்வானே.

வசனம்

எப்படியென்றால், சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரான
 பரமேசுவரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்துப்
 புத்திர தவஞ்செய்த இந்திர 'னிந்திராணிக்கு நீ போயி
 ருந்து ஒரு புத்திரனையீன்று கொடுத்துவாவென்று
 விடை கொடுக்க, அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்ச
 கெதி எப்போவென்று கேட்க, பரமேசுவரரும் அப்போது
 புத்திரனைப் பெற்றுக் கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பி
 உன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்ளுகிறோமென்று
 சொல்லி விடை கொடுக்க, அப்படியே விடை வாங்கிக்
 கொண்டு இளங்கன்றாக வேடங்கொண்டு அண்டபுவ
 னங்களெலாம் இடிபோல முழங்கத்தக்கதாகப்
 பந்து குதித்ததுபோல் நடந்து இந்திரன் இந்திராணி
 போனவழியை நோக்கி அவர்களிருவரையுங் கண்டவுடனே
 அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக் கண்டு சுவாமி
 கயிலையங்கிரிவாசராகிய பரமேசுவரரும் உமையாளும்
 அனுப்பி வைத்ததாய்க் காணப்படுகிறதென்று இருவரும்
 ஆனந்தங் கொண்டாடிப் பசுவைகட்டி முகந்து தாங்கள்

கூடவே கூட்டி வருகிறார்கள். அப்பால் நடக்கிற
அதிசயங்களை இனிமேல் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம்

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
அவாவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈயந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்து கடிகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர் காண்
மற்றுமுள்ளாரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகந்தானோக்கி
ஒருவர்கொருவர் உவந்துதந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிணங்கனெல்லோரும்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமும் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போது இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்ப்பறையறைந்தார்
பறையோசை கேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றதேவ பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்றருவான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தாள் காண்
மானனையீர்நீங்கள் மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுத்தாதியர்கள்
போற்றியெடுத்தணைத்துப் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஒங்கிவளர்சந்திரன்போல்

அருமையாய்க்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
 பேரிடவேண்டுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்க்க
 பஞ்சாங்கம்பார்ப்பாரைப் பாங்காய்அழையுமென்றார்
 சாத்திரவாதியெல்லாம் சடுதியழையுமென்றார்
 தபோதனரையெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
 கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துமிகவோடி
 பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
 தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
 சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
 நாளுமுகூர்த்தமொடு நல்லதினமும்பார்த்து
 ஆர்பேரிடுவமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
 அப்பொழுதுவியாச பகவானருளினொடு
 இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை
 இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோருஞ்சொன்னார்கள்
 அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேணுமென்று
 வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
 சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாதிரையில்
 அமிர்தகணையோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
 அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
 பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
 சோடித்தெல்லார் தமக்குங் கொடுத்தாரே தட்சணைகள்
 தட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
 மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பகவை
 அழைத்தவுடனே யனைவோர்க்குந்தானமிட்டார்
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானஞ்செய்தார்
 வாத்தியங்கெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
 பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள் தானாட
 ஓமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவறாதபடி
 அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
 இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
 பட்டுப்பட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
 மைதவமுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
 பொன்னாலேதும்பும் புரிகயிறும்போட்டார்காண்
 நாலுகாலிற்குளம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்

மேனியெல்லாந்தங்கமதாய் வுரைத்துமேதானழுத்தி
 நவரத்தினவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானழுத்தி
 ஆபரணாதியெல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமதாய்
 கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
 நாலுகாற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
 வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
 பாலமுதழுட்டி பதிவாய்வளர்க்கையிலே
 இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
 கண்ணாகப்போற்றிக் கருணையுடன்வளர்த்தார்
 நாளிரண்டுநாளையிலே நற்பசுவுந்தான்வளர்ந்து
 திங்கட்பிறைபோலாக சீர்பெற்றுதான்வளர்ந்து
 பிள்ளையென்றுசொல்லி பெருமையுடன்தான்வளர்த்தார்
 இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
 நித்தப்படிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
 பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
 சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
 தங்கச்செம்புதனிற் றானேஜலங்கோரி
 புட்பாதிசெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
 பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திவந்து
 பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
 சிவனைநினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தாள்
 இந்தப்படியா யிருக்குமந்தநாளையிலே
 பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
 நெடுநாளுந்தானாச்சே நீயுமெனைப்போல
 நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனையேதான் தொழுவாள்

விருத்தம்

அய்யய்யோ சிவனே நான்செய்யறந்தினுங்கொடுமை
 யுண்டோ, வையகந்தன்னிலேதான் மலடியென் றென்னை
 வைத்துத், துய்யநற் பசுவுங்கூடச் சுரப்பிலா மலடாய்
 நிற்கச், செய்யுமா றேதோவென்று சிந்தையும் நொந்து
 சொல்வாள்.

வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால் தேவேந்திரனும் இந்திரானியும் அதிகதவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியைநோக்கி வரும்போது சுவாமி உத்தரவு கொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவானது தங்களிடஞ்சேர்ந்ததைக்கண்டு சுவாமியும் உமையாளும் அனுப்பினாரென்று மகாசந்தோஷத்துடன் அவர்களும் போற்றி வளர்க்க நெடுநாட் சென்றும் நம்மைப்போல நாம்வளர்த்த பசுவானது மலடாய்நிற்கிற காரணம் என்னமோ வென்று வையகத்திற் பேரெடுத்ததும்ல்லாமல் தவசு செய்து கிடைத்த பசுவும்இப்படிநிற்கு தென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிறார்கள் என்றவாறு. அப்பால் நடக்கும் அசிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும் தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதான்மலடாம் மலடாகிநின்ற மயக்கமதைத்தான்பார்க்க விதியோவிதுவும் விளம்பீரோவென்றுசொல்லி இந்திரருங்கேட்டு யேங்கிமுகம்வாடி நாகமடந்தையரே நானொன்றுசொல்லுகிறேன் இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்கானோமே இன்னமும்நான் போயி யெங்கள்பரமேஸ்வரன்போல் தவசுசெய்யநான்போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே சங்கரனைநோக்கித் தவசுமிகச்செய்து வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாதவமாய்நானிருந்து பூங்காவதைந்தேடிப் போகிறேனென்றுசொல்லி கமண்டலமும்புலித்தோலும் கையில்பிரம்புடனே கப்பறையும்புத்தகமும் கையில்மழுவாளுடனே பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்து இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்காண் வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய

சிவனாரைநோக்கித் தெண்டனிட்டுவசிருந்தான்
 இந்திரனுங்கானகத்தி விசைவாய்த்தவசிருந்தான்
 வாசியைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
 அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து அரணைமிகநினைந்து
 ஆராலும்முடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்
 சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
 முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களுமுத்தோரும்
 நிருபன்குபேர நிருதிதிசைபாலகரும்
 சந்திரருஞ்சூரியரும் சத்தமகாமுனியும்
 தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி
 மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறமையாய்ச்சொல்லுகிறார்
 சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனாரும்
 புத்திரவாஞ்சையில் பூமிமறந்துவிட்டார்
 மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசெய்கிறார்
 அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
 நந்தீசர்தன்னை நாயாகமாய்த்தானழைத்து
 வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
 வள்ளுவனையப்போ வரவழைத்தாரந்தேரம்
 செய்யசிவனாருந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
 சித்திரபுத்திரனை தேடியழையுமென்றார்
 சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகக்கண்டான்காண்
 அத்தனாரும்மை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து
 பாதுமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
 தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
 கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
 தேவேந்திரனும்ங்கே திகைக்கின்றான்பிள்ளையின்றி
 மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
 சித்திரபுத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
 அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
 மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
 என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லோரும்
 சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திரற்கு
 புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
 சிவனாரும்ங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி

பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரேநீருமொரு
 தீமையைநீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
 பாலகராய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
 புத்திரராகப்போய்ப்பிறக்க சிவனார்விடைகொடுக்க
 தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதர்மமல்ல
 இந்திரற்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
 அந்தமொழிகேட்டு அரனாருந்தான்மகிழ்ந்து
 எந்தவகையானாலும் இந்திரற்குஅன்புடனே
 செந்தாமரைப்பூ தினம்பூர்க்கும்பொய்கையிலே
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவம்போது
 தண்ணீர்குடிக்க தான்வருமேயந்நேரம்
 தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
 ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தஅற்புதங்காண்
 வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
 ஆதிஷடயேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி
 கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து
 தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
 வாய்புதைத்துநின்று மகவைமிகநோக்கி
 செப்புகின்றாரீசுரரும் சித்திரபுத்திரர்க்கு

விருத்தம்

அரனுடனேவாழுந்தேவ ரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
 பரனுடன்பாவபுண்ய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
 கரமிசையுதித்தசித்திர புத்திரசிகாமணிக்காயென்
 றருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே
 சித்திரபுத்திரரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
 பத்திரநாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ச்சென்று
 வச்சிரன்வளர்த்தஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
 புத்திரனாய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான்
 எழுதினகணக்கையும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கிப்
 பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியவப்பால்
 வழுவில்லாதொழுதுநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
 எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையும்ருவிக்கீர்ந்தான்

வரணம்

அதெப்படியென்றால் முன் கயிலாசபர்வதத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்திலுமுண்டான தேவர்கள் ரிஷிகள் தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவபுண்ணிய கணக்குங் கருவும்பார்த்து சிருடடிசெய்த சித்திரபுத்திரரை ஈஸ்வரர் அழைத்துத் தேவேந்திரன் மகாகொடீரமாய் அந்தரமாய் தவசசெய்கிறதைப் பாருமென்று சொல்லவும், சித்திரபுத்திரர் அவருக்குச் சந்தானமில்லையே அவர் தவசசெய்தாலுமில்லை என்று சொல்ல அப்போது சிவன் எந்தவிதத்திலும் நீயேபோய்ப் பிறந்து புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல இந்திரன் வயிற்றிற் பிறக்கக் காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல இந்திராணிக்குத் தாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின் வயிற்றிற் செனித்தாற் குற்றமில்லை. அதற்குச் சம்பு மகா பொய்கையாகிய தடாகத்திற் றாமரைப் புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப்பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவரும் தண்ணீருடனேபோய் செனித்து பிறப்பாய். உடனே மகவாசை தீரும் பூமியிலுண்டாகிய முன்பாவபுண்ணிய கணக்குகளுஞ் சீராகுமென்று கணக்கெடுத்தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணியும் கொடுத்து, அவ்விடத்திலுண்டான கணக்குங் கருவேலமும் மகாவிஷ்ணுவசம் ஒப்புவிக்கச்சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித்திரபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களுையல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாபொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனிச்சொல்லுகிறோம் ஏ-று.

நடை

ஈஸ்வரரும்ஈஸ்வரியும் யின்பத்துடன்மகிழ்ந்து எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனான்னென்கோவே ஆயிரம்பேரானாலும் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமே ஞானனெறிந்திமுறை நன்னூலின்நீடுபுகழ் பூண்டவர்கள்புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமென போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வைத்தார்

பொன்னெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கைகொடுத்தார்
 முற்கணக்கும்பிற்கணக்கும் முன்னேட்டுப்படிப்பும்
 எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
 எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர் காண்
 ஏழுலோகக்கணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
 பாவிக்கணக்கும் பஞ்சபாதர்தன்கணக்கும்
 நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
 பூமிதனில்மாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
 எல்லாக்கணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
 ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
 மூத்தகணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
 இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
 தேவாதிசுளெல்லாம் சேரவேதானிருக்க
 இருடிமுனிதேவர்கள் எல்லோருந்தானிருக்க
 ஜாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
 எமதர்மராசன் இயல்காலதூதருடன்
 பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்து
 புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து
 இந்தவரைகணக்கை இயல்பாகதானெழுதும்
 வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
 பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளுமுந்தனுக்கே
 தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைப்பார்
 சந்திரசூரியர்கள் தங்கனொலிபோலெனவே
 குண்டலமுங்காதிவிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
 ஆபரணாதியெல்லாம் அழகழகாய்தான்பூட்டி
 சிவனாரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
 அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
 எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணாப்பட்டோலை
 கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களைந்நேரம்
 கூட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திறுறானிடுக்கி
 தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
 தாமரைப்பூவாகத் தாபித்தார்வுத்தமரை
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்

அந்தத்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதில்
 புத்தகமுந்நூலும் கூடப்பிறக்குமென்றார்
 சிவனாரருட்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
 அயிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
 ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
 ஆகாசத்தேரில் அப்போதேதானேறி
 வாராரேயுத்தமனார் வாவிதனைநோக்கி
 செண்பகங்கள்நிறைந்த சிறந்ததொருபொய்கையிலே
 ஆணிப்பவளம் அடுக்கடுக்காய்த்தான்விளையும்
 வயிரவயிரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
 புஷ்பராகங்களுமே புகழுமந்தப்பொய்கைதனில்
 முத்துகள்வந்து முழங்கும்மந்தவாவிதன்னில்
 சங்குகள்குலங்கொண்டு தவமுமந்தப்பொய்கையிலே
 கெருடனுமங்கே கிளைகூடிக்கொண்டாடும்
 மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
 வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
 மாடாப்புறாக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
 புனுகுடனபிள்ளை பொருந்திமிகவாமும்
 சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாமும்
 கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதன்னில்
 கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
 காண்டாமிருகங் குதித்தாடும்வாவிதனில்
 புட்பாதுகளெல்லாம் பொலியுமந்தநீராவில்
 கனிவகைகளெல்லாம் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே
 செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கும்நீராவி
 மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சுகளும்
 இருவாட்சிபிச்சி இருந்துமிகவீசும்
 மருவுமருக்கொழுந்து மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
 ஏலங்கிராம்பும் இலங்குமந்தநீராவி
 சாதிக்காய்ப்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
 மரங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
 வண்டுகள்தும்பிமுதல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
 மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்

செந்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
 அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூர்க்கும்
 சந்திரசூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
 ஆதிப்பிரமாவும் அமர்ந்தாடுநீராவி
 நாராயணர்முதலாய் நல்லரிஷிகளுமே
 முனிவர்முதலாக முத்தர்தபோதனரும்
 சித்தர்முதலானோர் சிறந்தபொய்கையிலே
 கன்னியர்களெல்லாம் கலந்துவிளையாடுவார்
 பழையவினைகளெல்லாம் பரந்தோடுங்கண்டரே
 தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிட்டுத்தானோடும்
 பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானோடும்
 கிழவர்முழுகினால் பாலகராகிப்பிறப்பார்
 இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
 சித்திரபுத்திரருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
 தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
 இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
 ஏலங்கருங்குழலாள் இந்திராணிதன்றனக்கு
 நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
 பஞ்சணைமெத்தையில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
 அப்போதுசொற்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
 கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிட்டெழுந்திருந்து
 தாதியரைத்தானழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
 இந்திரரைப்போலே யெந்தன்மடிமீதில்
 சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தங்கள்ஒளிபோலச்
 செம்பொன்னெழுத்தானியுடன் சேர்ந்துபிள்ளைபோல்
 பச்சுடம்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
 காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
 இன்பம்ப்பெருகி யிருதோமும்பூரித்தேன்
 கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
 பதினாலுலோகமுதல் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
 குண்டகனாவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
 சிந்தித்துநின்று சிவன்பாதமேதொழுது
 வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
 மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 மூவரையும்ங்கே முழுதுமே தெண்டனிட்டு

சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள் செய்யலுற்றார்
 கண்டகனாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
 குண்டலங்கள்மின்னக் குமாரன்வந்துதோன்றுதல்
 பொன்கனகமாரி பொழிந்திடுங்கனெல்லோரும்
 என்றரனார்பாதம் ஏந்திப்பதிந்துநின்று
 இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசுவையந்தேரம்
 தும்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
 கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
 இந்திராணியம்மை யிளங்கோதையோடிவந்து
 முத்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
 நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
 என்னோடேகூட நீயுமலடாகாமல்
 இனத்துடனேகூடி யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
 வனங்கள் தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
 இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
 எல்லைக்கடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல்
 ஈணாதசாலி யிளஞ்சாலிதின்னாமல்
 குலையோடேயாமணக்கை கொழுந்தோடருத்தரனே
 சோளக்கதிரைக்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
 எளங்கடுகுநாய்கடுகு ஏறிட்டும்பாராமல்
 கள்ளிகளைத்தின்னாமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
 இத்தனையும்நீக்கி யிதமாகத்தான்மேய்ந்து
 மாலைகருகருத்து மையிருளாகுமுன்னே
 எல்லைக்குவந்துவிடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
 இந்தப்படியே யிசைந்தபுத்திதான்சொல்லி
 மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை
 மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்ததேயப்பசு
 சிலம்புகலகலவெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
 ஆபரணத்தோடே யசைந்தேவிளையாடி
 அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தான்நடந்து
 காட்டோடேசென்று கடுகெனவேதான்மேய்ந்து
 பொற்புல்லுந்தின்று புனலுமிகத்தானருந்தி
 தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
 கண்ணாயிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
 இந்தப்படியே யிருக்கிறதேரமதில்
 சிவனாகுமங்கே சித்தமகிழ்ந்தன்னேரம்

அலைகடலிலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
 விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவென்ற
 தேசமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
 பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
 சம்புலதத்திற் றானிருக்குஞ்சோலையிலே
 திக்குத்திசைகள் தெரியாமல்நிற்குதுகாண்
 வழித்தடங்கட்டி வரும்போதுவாவியிலே
 தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்ந்தானும்
 செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
 என்றரனார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
 திகைத்தபசுவுக்குத் தெரியவழிகாட்டிடவே
 வழியின்படியே வந்ததுவேநற்பசுவும்
 சப்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநிற்க
 பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்துஆகமெல்லாம்
 சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசுவும்
 தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
 புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருதோளும்
 ஆவலுடன் தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
 தப்பாமல்கூரியனும் தாமரைப்பூப்பறித்து
 போடவேதான் தின்று பொறிகலங்கிச்சூலாகி
 வால்வீசிக்கரையேறி மயங்கியேசூலாகி
 முட்டுகளுந்தானசைத்து முகமுமிகக்குழைந்து
 வாயில் நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதான்சொரிந்து
 முட்டிவணங்கி முன்வயிறுதான்தள்ளி
 நாலுதிக்கும்பார்த்தும் நடுங்கிவழிநடந்து
 காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகிச்
 சிவனாரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
 எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
 செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்துப்
 படுத்ததேய்ப்போ பலபேருமோடிவந்து
 நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
 தேடாத்திரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
 மயிலேநீபோமிடத்தில் மலைநாகந்தீண்டியதோ
 மாயமிருகம் வளைத்துமிரட்டினதோ
 நச்சுப்புல்லுத்தின்றதுவோ நாகங்கடிந்ததுண்டோ
 என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து

விஷத்துக்குலகுபார்த்து மேல்தடவிநீறுமிட்டு
 செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
 சந்தனங்குங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
 ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
 அப்போவொருதாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வாள்
 பசுவின்வடிவல்லப் பாலன்வடிவென்றுசொல்விக்க
 கழுநீரும்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்து
 சந்தனமுப்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
 ஆலவட்டங்கொண்டு அங்கிருந்துதான்வீச
 சுற்றிதிரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
 தாகந்தெளிந்து தான்விழுத்துப்பார்த்தவுடன்
 பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனுஞ்
 சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
 என்றபொழுதே யெழுந்ததேநற்பசுவும்
 செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்று
 ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
 தங்கவணித்தூணோடே சாய்ந்ததுகாண்அந்நேரம்
 இந்திரனார்தேவி யிளங்கோதைதான்கேட்டு
 அசையாமணியை யசைக்கவந்தகாரியமேன்
 இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
 எந்தவிதமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
 பாருங்களென்றுசில தாதியரைவிட்டார்காண்
 போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
 வந்துமேபார்த்து மறுபடியும்சொல்லலுற்றார்
 நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
 வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
 எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
 எந்தப்பசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
 கண்கள்பவளமுமாய் கண்டவர்க்குநல்லுறவாய்
 நெற்றியிலேவெள்ளியுமாய் நிறமெல்லாம்பொன் னிறமாய்
 என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
 சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
 தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
 மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
 துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி.

விருத்தம்

அந்நீதம் நடந்ததுண்டோ வானுயர்த் தவிர்த்த
துண்டோ, நிந்தையாய்ப் பெரியோர் முந்நூல் நெடு
முறை தவறினோமோ, கந்தன்மா லயன்வேறென்று கருத்
தினில் நினைத்ததுண்டோ, உந்தன் முன்னோர்கள் செய்த
ஆழ்வினை முடிந்தவாறோ.

நடை

வானேயுனக்கு வஞ்சனைகள் செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்னுகையில்
விஷங்கள் கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்றிருமேனி யுள்ளடைந்துவாடுவதேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனென்று சொல்லி
குங்குமச்சந்தனமும் கூட்டிக்குழம்பு செய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிக்கழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கவந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசவும்
பாரக்களை தீர்ந்து பார்த்துமேயந்நேரம்
கண்கள் பொறிபறக்குங் காலசைந்துவால்சுற்றும்
மானத்தைப்பார்த்து மனதையருவருக்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும்
சிவசிவாவென்று சொல்லி திகைத்து நெடுமுச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுவதைத்தான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்து மொழி சொல்வாள் காண்
பசவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்து சொல்வோரைக்
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர் இடையர் தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசவை மதியோடுதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்த தோகைமயிலாட்டு
ஆரமுலைப்பசவு யடங்கிமிகச்சூலாச்சே
இன்றுநாளையீணு மீற்றுமயக்கமிது

என்றுதான்சொல்லி யேகினாரப்போது
 பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
 கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
 தாதியர்க்குடித் தானெடுத்தாரப்போது
 கொண்டுவந்துவிட்டார் கோவிற்கால்முன்பாக
 சூழநிறைந்து தூயயிடம்பண்ணுவித்து
 வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
 பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துமேதெண்டனிட்டார்
 கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
 என்றமொழிகேட்டு யேற்றபரிகாரிகளும்
 காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
 சிவனைநினைத்து தோத்திரங்கள்செய்கிறாள்
 அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
 செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
 அய்யகோவென்று அடித்துகீழேவிழுந்தாள்
 அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
 கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்தேரம்
 வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
 வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
 அநியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
 மகாதேவர்தானும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
 சிவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
 சிவபெருமான்ஸ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
 போய்நீயுமையே புகழ்ந்தகுறிசொல்லென்றார்
 பத்தினியாய்ச்சென்று பருந்துரைப்பாயென்றருள
 அந்தயுமையவளும் அரனாரூரைப்படியே
 கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
 பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
 பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள்நற்குறத்தி
 பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
 இருந்தவளைப்பார்த்து இறைவனார்சொல்லுகிறார்
 குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
 வள்ளிகுறமாது மலையரசன்மகனே
 என்றதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்

குறிகளும்ப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
 மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
 சிறுத்தொண்டர்பிள்ளை கறிஉண்ணப்போனதுண்டு
 மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாளிகையில்
 கூடியேவந்து குழந்தையாய்போனதுண்டு
 ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனையன்று
 தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுமுண்டு
 பிள்ளையொருமைந்தன் பெருவயிரந்தானுமவன்
 அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
 இப்படியுநல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றாள்
 அப்போசிவனும் அருளுவார்உத்தமிக்கு
 கொச்சைக்குறத்தி குறிபார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
 கழுவிவிருந்து கைகாட்டினர்தங்கையரே
 உழுதுதிரிந்தபன்றி வுங்களண்ணன் தானல்லவோ
 ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
 வெண்ணைதிருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லவோ
 புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லவோ
 என்றேயிருவோரும் என்றபடிகொண்டாடி
 சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
 திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரும்
 போய்வாறேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
 மாதாவுமன்னேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
 தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்சுலமாது
 மைவாழ்குறத்தி வானவர் தன்கோவில்வந்தாள்
 இந்திராணியம்மை பெங்கிருக்கின்றாளென்றாள்
 இந்திராணிகண் டெழுந்துமேயோடிவந்து
 வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
 பாராய்குறத்தியம்மா பசுவைபிழைப்பித்தால்
 வேண்டியதெல்லாம் விதம்விதமாய்கொடுப்பேன்
 சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது
 குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
 ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றார்
 குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
 விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி

வேண்டியதெல்லாம் வேண்டித்தான்குவித்து
 விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளியமலைக்குறத்தி
 கணபதியும்ங்குவரக் கனமாய்படைத்ததனை
 உருட்டித்திரட்டியொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
 கவளங்கொடுக்கக் கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
 சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
 கேளாயோயென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
 எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
 செங்கைவடிவேலனென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
 மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்காண்
 கந்தமருமகள் வள்ளிதானுமவள்மாமி
 ஆறார்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
 பரமேசுவரருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி
 உன்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
 வானுலகமாள மகன்வருவானுன்றனுக்கு
 அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
 இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள் தப்பாது
 ரத்தினமுடிசூட்டி நல்லமைந்தனாய்வருவான்
 பெற்றிடுவீரிப்போது பெருமாள் திருவருளால்
 கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுதத்தோன்றுகிறார்
 நீலகண்டர் தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
 வளர்த்தபசுவயிற்றிற் மைந்தர்வந்துதோன்றுகின்றார்
 கோவின்வயிற்றில் குமாரன்வந்துதோன்றுகின்றார்
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவரணையில்
 அத்தன்தலைகிழமை யாதித்தவாரமதிற்
 புத்தகமும்பூநாலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமு
 ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
 எழுத்தாணிகைப்பிடித்துப் பிறப்பாடியென்மகளை
 உத்தமமாய்வெண்ணீறும் ஒளிருந்திருவழக்காய்ச்
 சித்திரபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே
 பூலோம்ஆளப் பிறக்கிறார்பொற்கொடியே
 ஏறும்புகடையானைகளை யெல்லாமெழுதவல்லார்
 புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனார்
 ஆளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிஷ்ணுவுக்கும்

வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
 கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
 இப்படியாக இருப்பான்காண்ஏந்திழையே
 அரசனார்கருவேலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
 இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
 இன்பத்தோடுங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
 கும்பல்கும்பலாகப்பொன் குவித்தாளேஏந்திழையாள்
 அன்னேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பாள்
 உன்னுடையஅன்பு இருந்தாலும்போதுமினி
 பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கிலையோ
 நிறைநாழிமுத்தை நேரேகொடுவென்றார்
 மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீர்ந்து
 மகனுடனேநீயும் மகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உமையவள்குறிகள்சொல்லி யுரைப்படிமுடியுமென்று,
 சமையநல்லிந்திராணிக்குத் தானுமேமனதைத்தேற்றி
 அமையவேவரத்தையீந்து யடைவுடனரன்பால்சென்று,
 உமையவள்நடந்ததெல்லா முரைத்தவனிடத்துற்றாளே.

நடை

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமென்றார்
 நாகமடந்தையரும் நல்லகுறியொன்றுசொல்லி
 பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறப்பதுதான்
 நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
 கொலுச்செய்யுண்டபத்திற் கோதையும்வீற்றிருந்து
 வானம்புவலோக மண்பூமியுள்ளதெல்லாம்
 சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
 அழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
 பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
 ஏழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லோருந்தாமறிய
 பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள்சொன்னவுடன்
 வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்
 தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்
 முத்துவளைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்

வயிரச்ச்கால்நட்டு வகைவகையாய்த்தூணிறுத்தி
 தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
 பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிருத்தி
 விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்ச்செய்து
 இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானவென்புறத்தில்
 ஐம்பதுகா தம்பரப்பி அகலமுள்ளபந்தலென்று
 தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிருத்தி
 நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானமுத்தி
 சித்திரவிஸ்தாரமாய் செய்யவேணுமென்றாள்
 பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்தார்கள்
 தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
 தபோதனர்களெல்லோரும் தானுமேவந்திருக்க
 முனிவர்களெல்லோரும் முக்கியமாய்த்தானிருந்து
 அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதானிருக்க
 சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள் தானிருக்க
 வகைவகையாய்ப்பந்தி வகுக்கவேவேணுமென்றாள்
 பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
 அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
 பிள்ளைபிறந்தப் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
 ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
 வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
 தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
 ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
 அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
 பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
 கூன்குருடுசெவிடுமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
 அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
 தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
 வந்தபேருக்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
 திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
 மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தேநின்றாத
 வேதபிராமணர்கள் வேதங்கள் தானோத
 மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திகுறவையிட

கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்ச்சூழ்ந்துநிற்க
அங்கயற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமாள் வருகிறஅதிசயத்தை.

நாயனார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்லியர் அசைக்கவொண்ணாபுத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைப்பிடித்து
காதிலிடுங்குண்டலமும் கணக்கவேதான்பூட்டி
அரனார் திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தாற்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும்பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீறும்
காதுலேயிட்ட கவசமணிக்குண்டலனார்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரமாவோவென்று பொருந்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவாழ்க்கைச்சொல்லத் தேவரால்கூடாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்
நமசிவாயவென்கிற நன்னாமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமதாய்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குறவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குறவையிட்டார்
கன்னியர்களெல்லாங் கணக்குறையிட்டார்கள்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவர் அமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்தி
சேனையுமங்கே சிவனுமையாள் தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இளங்கோதையன்னேரம்

திருவால்விளங்கித் தீர்த்தமுந்தானாடி
 பட்டையுடுத்திப் பகவானெத்தெண்டனிட்டு
 பிள்ளையைவாரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
 அப்போதுபச்சுடம்பு யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
 பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
 தாஅபெற்றதுபோலே தன்கையிற்போனாள்காண்
 அப்போவொருதாதி யறிவாயெழுந்திருந்து
 காயங்கடைசரக்கு கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
 கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேகோதையற்கு
 அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
 மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
 வாகாய்துருவி வாயிற்செவிமூக்கெடுத்து
 சேரணையெடுத்துச் சுரிமுழலால்கையமர்த்தி
 தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழக்கி
 ஈரந்துவட்டி யிணையாடைதான்போட்டு
 பஞ்சாடைக்குள்ளே பாலகனைத்தானமர்த்தி
 வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்ச்செய்தபின்பு
 தேவேந்திரன்வரவை காணோமெனதிகைத்து
 இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றாளன்னேரம்
 பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பத்தாவைகாணவென்று
 அப்பபோசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
 வந்தவுடனே மகனாரைத்தான்வாங்கி
 தாங்கியேயெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டு
 கண்டான்மகன்முகத்தைக் கண்ணாயிரத்தாலே
 அந்நேரமிந்திரனும் அழகானதாதியரே
 சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
 ஆவலுடன்வந்து அரியமகனார்க்கு
 தெய்வப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
 பிறந்தகதைவிபரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
 இந்தப்படியாயிருக்குமந்தவேளையிலே
 நவக்கிரகமெல்லா நலமானநாளொன்றில்
 பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருயிந்திரனும்
 சித்திரையில்வந்ததனாற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
 அப்படியேபேரை யழைத்தார்களைந்நேரம்

சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்கொடுத்தார்காண்
 தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரந்நேரம்
 மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
 மகனுக்குபாலமிர்தம் வாஞ்சையாய்தான்கொடுத்து
 நிற்குமளவில் நினைவுமறந்தொருநாள்
 பாலகன்னெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
 இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
 மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
 இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
 கரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்துதான்பசுவும்
 திடமுடையபாற்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சியென்றார்
 சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
 சிவனைநினைந்து தேரத்திரங்கள்செய்ததுவே
 அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
 பசுவையடித்த பாவத்தைத்தான்தேரிந்து
 இந்திரவிமாலைதை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
 இந்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
 தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
 வந்தவுடன்அப்பசுவு மகாதேவரைப்போற்றி
 தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
 இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
 பாலனையீன்றுகொடுத்தேன் பரிவுடனே
 கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள் தானடித்தாள்
 வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
 சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாருமேதுசொல்வார்
 உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்
 வஞ்சமில்லாமல் மனமகிழ்ந்துநில்லென்றார்
 அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
 இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
 தேசாருமிந்திரருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
 பாலன்பசித்துப் பதறியழுதவுடன்
 பாலமுதம்வாங்கப் பசுவானைத்தேடுமென்றார்
 பசுவையமிகத்தேடி பார்த்தார்களெல்லோரும்
 காடெல்லாந்தேடி காணோமெனவுரைத்தார்

இந்திராணியான இளங்கோதைதானமுதாள்
 இந்திராணியப்போது இயங்கிமிகவாடி
 மாயைவந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
 மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமைந்தனுக்கு
 குற்றம்வராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
 பாலகர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சாய்ப்பார்காண்
 வயிரம்வயிடுரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்கள்
 சித்திரபுத்திரரைச் சீர்கிறந்ததொட்டிலிலே
 வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
 ஆவின்பாலூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
 தொட்டிலைத்தானசைத்து சூழநின்றதாதியர்கள்
 இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனேநித்திரைபோ
 தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னேதானுறுங்காய்
 இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானோ
 வானுலகமாள வந்துபிறந்தானோ
 மைந்தராய்வந்து மகவாசைதீர்த்தானோ
 எங்கள் துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனோ
 தோகைகணக்குஞ் சிறந்தபெருங்கணக்கும்
 மண்ணிற்கணக்கு மகாதேவர்கணக்கும்
 விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனோ
 சந்திரர்குரியர் சார்ந்தவருமகனோ
 ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனோ
 துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
 சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனோ
 தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
 நன்மைகளுந்தீமைகளு நன்றாயறிந்தவனோ
 சீராய்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியனோ
 ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தவனோ
 ஆவின்பயிற்றில் அவதரித்தபாலகனோ
 எங்களரும்பொருளோ யிந்திரர்கண்மணியே
 எங்கள் குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
 இந்தப்படியாக யேற்றிநின்றுதாலாட்டி
 அந்தமகனை யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
 தாதிமார் தன்பாலைத் தானுண்கச்சொன்னார்கள்

உங்கள்முலைப்பாலை யுண்கவோநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைகுழந்தைக்கு
மந்திரநூல்வேத மகவறிவையுண்டாக்க
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்தேரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள் தான்அரிவோமென்றோத
மந்திரப்புதல்வனாரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுரைசெய்தானே.

உசனர்

அகோ தெப்படியென்றால் இந்திரன் இந்திராணி
இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமு
மாக வளர்த்த சித்திரபுத்திரனானவனுக்கு வேதங்கள்
அப்பியாசம் பண்ணுவிக்கவேண்டுமென்று உபாத்தி
யாரை யழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ்
செய்து மகாதானம் கோதானம் வஸ்திரதானங்கள்
செய்து ஓமம் எக்கியங்கெல்லாஞ் செய்து சித்திரபுத்
திரற்கு உபாத்தியார் அரிவோமென்றுசொல்ல அதற்குப்
பயன்சொல்லுமென்று வாத்தியாரைக் கேட்க அவர்
சொல்ல யேதுவில்லாமல் சித்திரபுத்திரர்தானே பயன்
சொல்லிப் பின்னடக்கிற விபரங்களைச் சொல்லுகிறோம்.

நடை

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவையுங்கைகொடுத்து
அரியோமரியோமென்றாதரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்பார்கள் அரியோநமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிசேளும் நல்லதொருவுத்தமரே

அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவிநீர் எனக்குக்
 குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லைகண்டீரே
 எனக்குமோர் அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
 மேலானவங்களுக்கு வேதமதுசொல்வேன்யான்
 கிட்டியான்வாசிக்கக் கேளுங்களென்றுசொல்லி
 நன்னெறிநூல்விழித்து நற்படமீதேறி
 சைவநூல்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
 ஓரெட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழ்வென்று
 தேவர்கள்வாழ்வென்று திருவேடுவாசித்தார்
 மூவர்கள்வாழ்வென்று முதலேடுவாசித்தார்
 அயனரன்மால்செங்கை யானதொருசீவனும்
 நமனாரும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்காண்
 சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
 அட்டவணைபட்டோலை யப்படியேவாசிக்க
 உபாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிபட்டதுகாண்
 தனதுமனையன்றி தலைநாளில்நீருமொரு
 அகுதிமனையை யடிமையொத்திக்கண்டீரோ
 உம்முடையசெய்கையும் உமக்கறியப்போகாமல்
 என்னுடையயேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
 என்றுசொல்லிவாத்தியா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
 ஈஸ்வரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
 இவ்வார்த்தைகேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
 மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
 இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
 மைந்தர்பெருமான் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
 பூலோகசோதனைக்கு போய்வாரேனென்றுரைத்தார்
 நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
 அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாம்போறோம்
 என்றுகணக்கை யிடமுடனேதான்கருட்டி
 நன்றியுடனேபுறப்பட்டார் நற்கணக்கர்
 இட்டபடியே யீஸ்வரனார்தான்கொடுத்தார்
 கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போறோமென்றார்
 அந்தக்கயிலை யானார்கருவேலம்
 நித்தமெழுதிவர நிமலரருள்கொடுத்தார்

பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
 சீருடனையென்வசத்திற் சிறப்பாகவிருக்குதுகாண்
 பரமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரபொக்கிஷமும்
 கொடுத்தவரிசைகளை கொற்றவரேகண்டரோ
 பொன்னுலகமட்டுமல்லோ புண்ணியனேநீராண்டீர்
 நிறைந்தபுகழ்மாதாவு நீருமிகத்தவசிருக்க
 உங்களுக்குப்பிள்ளையாய் யுகந்தளித்தார்கண்டரோ
 அண்டரண்டகோளமட்டும் அணுவளவுந்தப்பாமல்
 எழுத்தாணிப்பட்டோலை யென்கையிற்றான்கொடுத்தார்
 முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
 கண்டரோநீருங் கணையாழிமோதிரத்தை
 இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவருடவாழ்வும்
 புதிதானகாரியத்தைப் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
 போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென
 வாலவயசு வருமளவில்நீரிருந்தால்
 பாலகனாய்வந்த பலங்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
 அந்தவந்தப்பாலகனும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்
 அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
 எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
 போகவிடையருளும் புண்ணியரேஎன்றுரைத்து
 மாதாமைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
 அருமைத்திருமகனை யன்னைபிதாதான்வாழ்த்தி
 இந்திரவாந்தேரி லேறியேயுத்தமனார்.

விருத்தம்

சென்றனன்சசன்தன்பால் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
 நின்றனன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரிலாஉடையாள்தானும்
 வந்தனன்மகனையென்று வாரியேமுகந்துகொண்டாள்
 மைந்தனுமங்குவந்த வரன்முறையியம்பலுற்றார்.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் சித்திரபுத்திரநாயனாரான
 வர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணக்கத்துடனே

யனுப்பிக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கையிலையங்கிரி வாசரான பரமேசுரனையும் பார்வதியம்மனையுங்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தைகளிகூர்ந்து நிற்கப்பார்வதியம்மனும் மகனைக் கட்டிவாரி முகந்துகொண்டவுடனே சித்திரபுத்திரநாயனார் சுவாமியிடத்திலும் அம்மா லிடத்திலும் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாஞ்சொல்லுகிறார் எ - று.

நடை

அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம் செப்பமுடனானுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனைநாள் ஈஸ்வரன்சொன்விவை யெள்ளளவுந்தப்பாமல் தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்கென்றிருந்து ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனாதரவாய் இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்மனங்குளிர் புத்திரனாகவென்னை போற்றியேதான்வளர்த்தார் பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திடுவான் என்னையுமங்கே யீன்றதொருநற்பசுவை என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள் உடனேதானப்பசுவும் உன்கயிலைவந்ததுவே மற்றுமொருபசுவால் கொடுத்தென்னைவளர்த்தார்கள் நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும் இந்தப்படியா யிதுவரையும்நானிருந்தேன் இவ்விடத்துச்சிந்தையினால் ஏக்கமிகவுண்டாகி போகிறேனென்றுசொன்னேன் போர்வேந்தனப்போது பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார் இவ்விடத்திற்றானு மிருக்கவேணுமென்றார் இங்கிருக்கநீதி யெள்ளவுமில்லையென்று அரன்கயிலைசென்று அவ்விடத்தில்தானிருப்பேன் அங்குமிங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன் என்றுசித்திரபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன் பசுவைமிகவழைத்து பாலன்வந்தான்கண்டாயே

என்றானார்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனார் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
எழுந்துமிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானு மிருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனார்தான்போன வழிதடத்தைத்தானோக்கி
வந்தார்கயிலை மலைதனிலேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
சிவனாரிடத்திலே தேவேந்திரன்புலம்பிப்
புத்திரனுஞ்சத்துருவாப் போனானெனவுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்டு உமைபாகரேதுரைத்தார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
தாயாரருகே தன்பிள்ளைவந்துதென்றால்
பேயாவுனக்கினித்தான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிறாய்ந்தானும்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
நன்மையும்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதருமர் தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விருங்பியேநாமழைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருயிந்திரரே
போம்பிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனாரேயிந்திரரும்
ஈஸ்வரனார்தானும் ஏற்றதொருபுத்திரரை
இப்போதுநீயும் இயமனுடவாசலுக்குச்
சித்தாந்தம்யாவுஞ் செய்யுமுறைப்படியே
அந்தாந்திரக்கணக்கும் அளவாயெழுதுமென்றார்
இப்படியேதானு யியமனைத்தானழைத்து
கலியன்உத்திரத்தாற் களறிகள்தான்மிகுந்து
அவைக்குரலுண்டாகு மானதாலிப்போது
எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
என்றுநமக்குச் சிவனாரிசைத்தபின்
நன்றுநன்றுஎன்று நமஸ்கரித்துஅன்னேரம்
இருபேருமொன்றாகி யேற்றவிடைதான்வணங்கி
நின்றபொழுதேபிரமா நிமலாருளாலே
இருபேரும்வாழவென்று ஏமாற்றிவிடைகொடுத்து

கட்டழகருடனே கனத்தரண்டஞ்சூலமுடன்
 குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
 இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
 வாராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்தவர்போல்
 சிவனைநினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்போல்
 தவத்தைநினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்போல்
 தருமங்கள்செய்வார்போல் சற்றுமேசொல்லாமல்
 புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
 கருங்கடாமேலேறிதான் கள்ளனைத்தானும்வைத்து
 வலக்கடாமேலேறி வாராய்யமதருமர்
 நல்லமுரசுகின்மை நன்றாய்முழங்கிவர
 இருபேருமொன்றாகி யிந்திரலோகம்புகுந்தார்
 இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
 பாரிலுள்ளோர்தன்கணக்கைப் பார்த்தார்போது
 சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
 நாராயணாவென்று நாமமணியாதார்
 பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
 மண்ணில்விழுந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
 அம்பலத்திலின்று அனியாயஞ்சொன்னவர்கள்
 கல்லாக்கசடர் கணக்குப்படியாதோர்
 சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்சூழாதார்
 அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
 பிச்சைக்குவந்தவரை பின்னைவாவென்பார்கள்
 கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
 சுற்றங்கொதிக்கச் சுரந்துபாலுண்டவர்கள்
 போட்டநாழிமறக்கால் போட்டளந்தபாவியர்கள்
 பிள்ளையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்
 உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
 தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
 ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துப்பறித்தவர்கள்
 குளிசீலையன்றி குளித்திடும்பொல்லாதார்
 கொண்டமனையாள்வருந்த கூத்தியர்கள் தன்னைவைத்தே
 மாதாபிதாவருந்த வயிறுவளர்த்திடுவார்
 இட்டுண்டுவாழாதார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
 நீட்டும்பிழைகையில் நின்றுமெல்லகேட்டவர்கள்

சாவற்போர்செய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
இப்படியாகக்கொற்ற விழிதுயில்செய்வோரையெல்லாம்
செப்பமுடநல்ல செந்தழலிற்றான்போட்டு
பாசத்தைவீசி பதரவேதான்பிடித்து
நாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்துறட்டிவிட்டு
உச்சிதலைதனிலே யோங்கிமுனையறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆனைதனைநிறுத்தி
கையிரண்டும்பின்காட்டாக் கட்டியிருகால்பின்னி
மார்பைத்துளைத்து மறுகதிருபாம்புடனே
கூறியநாராசங் கொடுஞ்சிலூடேற்றி
ஆண்குறியில்பெண்குறியில் அடைவாய்த்துரட்டியிட்டு
பாரையிற்போட்டு பதறியிழுத்திழுத்து
வேறுவேறேயுடலை வெட்டியேபோட்டிருந்து
காரமுள்ளவுப்பதை கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
முள்ளுவனங்களில் முகங்கிழாய்ப்போட்டிழுத்து
பள்ளமேடென்று பாராமந்தானிழுத்து
இவர் - தங்களையெல்லாம் ஏழாநரகத்தில்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானொழுதிக்கொண்டார் காண்
நல்லோர் பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்கு கொலைமருந்துசெய்தவரை
வீதிவீதியாக விவரமாய்த்தானொழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
பெற்றதாய்சொத்தை களவுசெய்யும்பேதையரை
அரைத்தஅம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குத்துமுரலுலக்கை யொதுங்கவையாக்கொற்றவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிகுத்திசெய்யாரை
எந்தப்பதார்த்தமுங் ஏற்றிசுத்திசெய்யாரை
கண்டபோதொன்றுசொல்லி காணாமலொன்றுசொல்லி
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவரை
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள் தங்களையும்
நரகத்திலேயெழுந்த நடுவோலைதானொழுதி
கள்ளுகளோடு கடுகவந்துசிக்கினதே
குண்டுணிகள்சொல்லி குறளிகள் தான்பேசி
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை

கணவனைக்காணாமல் கள்ளியவள்வீடுவிட்டுத்
 தீர்த்தமுமாடித் திருநாளும்பார்த்தவரை
 பத்தாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
 அவர்களைப்போல அணுகணக்குத்தப்பாமல்
 செய்யவென்றுநல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
 செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
 அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
 வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காய்விற்றிடுவோம்
 செல்லாப்பணத்தை செலுத்துவோங்கண்டிரே
 எல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருளும் என்றுசொல்லி
 அவர்களுக்குச்சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
 வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்படைத்தும்
 நெல்லுகளைநாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
 கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
 என்றுசொல்லிநாங்கள் குற்றம்பெறுமெனவே
 இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடிதானெழுது
 பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
 பட்டமார்வீதிவந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
 குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
 பால்தயிரும்நெய்யும் பசித்தெடுத்துசாப்பிடுவோம்
 ஏராளமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்லி
 இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடிதானெழுது
 அந்தநச்சசாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
 அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
 புண்ணியஞ்செய்வோர்க்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றார்
 புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி
 பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
 இடுக்கத்துடனே ஏமாற்றிவந்தவர்க்கு
 உடுத்தப்புடவை யுகந்தளித்தோர் தங்களையும்
 பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
 மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
 சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
 சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
 நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்விடுத்தவரை
 ஆலயங்கள்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை

இடித்தபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
 தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
 பொரிந்தவயிர்தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
 இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
 பஞ்சம்வருங்காலம் புகுந்தன்னமிட்டவரை
 பெரியோர்தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
 விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணாமல்
 வதைத்துவகையில் வஞ்சகஞ்செய்வோரை
 நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேயமாய்ச்செய்தவரை
 மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானமுதலாய்
 தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
 வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னவருடன்சேர்ந்தவரை
 சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
 செருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்கு
 கோடைகாலத்திலே கொடுத்தன்னமிட்டவரை
 பிள்ளைபால்வார்த்தோரை பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
 அத்திபரதேசியருக் கன்னமிட்டுவுண்டவரை
 பவுரணையில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
 பத்தாவிண்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
 குருவையுமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
 கணவரிடசொல்லைக் கட்டாயநடத்தினரை
 ஆறுகுளங்கள் தன்னி லணைக்கட்டிவைத்தவரை
 வழியைப்பறியாமல் வாகாக்காதோரை
 கன்றுபால்சூடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
 கருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமலெழுதிவைத்தேன்
 ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
 காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
 ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
 விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்செய்தவர்கள்
 பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியர்க்குச்
 சம்பளமும்உப்பணமும்தான் கொடுத்தோர்தங்களையும்
 கந்தனையென்னாளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
 மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுவோர்
 வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
 குருநன்றிசெய்தநன்றி குறையாமற்றானடப்போர்

விஷயங்கள் தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
 வண்ணான்நாவிதன்கூலி மகிழ்ந்தேதான்கொடுப்பார்
 தருமங்கள் செய்வோரை தப்பாமற்றானெழுதி
 இப்படிக்கொத்த இயல்புடையயுண்ணியரைச்
 செப்புமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்து
 தப்பாமலீசுரனார் தன்னடியிறான்சேர்த்து
 வைகுண்டலோகத்துக்கும் வகையுடனேதான்சேர்ந்து
 அந்தவுலகத்தி லமரர்களைப்போலிருந்து
 புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்க
 கயிலைக்குவடபுரத்திற் காவனமுண்டாக்கி
 பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
 காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
 எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூசைசெய்ய
 பணிவிடைகள் செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
 அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகசெய்வித்து
 வைகுண்டலோகத்துக்கும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதி
 பாவையர்க்குத்துன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
 அட்டைக்குழியும் அழகுபுழுக்குழியும்
 கிருமிவகைக்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
 மிருகங்கள்வாழ்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
 அகில்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்வளர்த்தி
 முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்ச்செய்தார்காண்
 நூற்பாலம்மயிர்பாலம் நூதனமாய்ச்செய்தார்காண்
 காடுங்கறடுங் கல்லுமிகவுண்டாகி
 சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
 நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
 மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய்ஆயுதமும்
 ஆயிரம்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாசெக்குகளும்
 இரும்புத்தூணுக்காச்சி யேற்றபடிநிறுத்தி
 செப்புத்தூணுக்காச்சி சேரவேதானிறுத்தி
 இரும்புமுக்காலிகளை எந்நேரம்காச்சிவைத்தார்
 செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
 உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தன்வரைக்கும்
 வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து
 தொறண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாக்கி
 இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்

பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பரிந்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்களப்பாற்போகலுற்றார்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனேநானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
மாதாவின்றன்னருகே வத்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதருமராசனு மியல்பாகஅங்கிருந்தார்
தந்தையரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதிவ்
நமஸ்கரித்தத்தன்மகனை நன்றாகவேவாழ்வாய்
என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றானெடுத்து
கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணெய்ப்பலகைதன்னி லெடுத்தங்கேதான்போட்டு
பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணெயிட்டு
எண்ணெய்க்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேணுமென்றார்
எண்ணெய்க்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்கோதி
தீர்த்தமுமாடித் தீருநீறுதானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
மகேசரபூசையை வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
புட்பாதிசெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனச்சாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
நாடாரும்இந்திரரும் நாகமடந்தையரும்
தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடமுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொறிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணவென்று தடவினார்முதுகதனை
அப்போதுமுத்தமனார் அவர்கள்முகம்நோக்கி
உன்வீட்டிலேயமுது உண்பமேயாமாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
என்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்

நின்றபுரதவித்து நெடுமுச்சுத்தானெறிந்து
 அகமகிழ்ச்சநந்திதான் அறியாதபாவியென்று
 காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்தென்னவென்று
 போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தான்பஞ்சணையில்
 மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
 உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்கவப்போது
 தண்ணீர் குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
 கைதொழுதுபாலகனைக் கட்டியெடுத்தனைத்து
 மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
 வருக்கைப்பலாச்சுளையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
 சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
 திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்கப்
 பாங்குடனேவுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
 கைகழுவிசுத்திபண்ணிக் கனகமணியாசனத்தில்
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
 சிறப்பாகத்தான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்துரைப்பார்
 இமயலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
 அற்பமாகுங்குற்றங்கள் அக்கணக்கிலெழுதாமல்
 சொற்பமாகுற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
 எழுதிமுடித்திருவாய் என்மகனையென்றுசொல்ல
 ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
 தலைவாழையிலையறுத்து தானெனக்குப்போட்டதுவும்
 குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனான்மாதாவே
 என்றுசொல்லியேசி யிருக்கின்றவன்னேரம்
 அந்தமொழிகேட்டு அந்நேரம்பலகாரம்
 மைந்தர்பெருமாள் மானிகையினுட்புகுந்து
 போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
 வந்துதொழுத மகனாரைதான்பார்த்து
 வாரியெடுத்து மார்போடே தானனைத்து
 இந்திரருடனையிந்திராணி மனமகிழ்ந்து
 தருமராசனிடத்தி றாமொருவார்த்தைசொல்வார்
 புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
 அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்றான்
 டோரார்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
 அப்பால்நடக்கிற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்

மிருகண்டன் நற்கதையை மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று பாதாழந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்மிகவளர்த்தி ஓமருண்டமத்தியிலே யோந்தகம்பம்நாட்டியந்தக் கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தானூன்றி வேதங்கள் அக்கினியு மேலேபடர்ந்தெரிய ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றே தவமிருந்தார் தண்ணீரருந்தாமற் சருகுப்பொசியாமல் இருந்தான் தவசு ஈராண்டோடெட்டுடனே வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னுமிருகண்டன் அந்தத்தவத்தருமை யரனாருந்தாமறிந்து தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார் சங்கமரும் அப்போதுமையவளு மப்படியே தானும்வந்தாள் இருபேருந்தவசியா யேகினார் தவத்தருகே மிருகண்டன் செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்கள் அப்போது மிருகண்டன் அரனாரைத்தான் தொழுது

விருத்தம்

ஐயனேபோற்றிபோற்றி யறம்வளர்த்தவனேபோற்றி செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாசாபோற்றி பையவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி உய்யவேயடியேற்கன்பு ஒருமைந்தனருள்வாய்போற்றி.

நடை

என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமகிந்து சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார் வாராய்மிருகண்டா மதலையைநாம்தருவோம் சீராகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால் கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான் அல்லது கல்வியறிவு உடையவனாயிருந்தால் பதினாறுவயததனிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான் ஆனதினாலந்தவகைதனிலே ஆண்பிள்ளை எந்தவகையா யிருக்கவேவேணுமென்றார் அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனாய்த்

தவத்தினில்மிக்கோனாய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
 தெண்டனிட்டப்போது திருமதலைதானருளி
 அம்மையுமையவரும் ஆனபரமேஸ்வரரும்
 இடபமதிலேறி யேகினார்கயிலைதன்னில்
 மிருகண்டனாரு மிக்ககத்தவமுடிந்து
 நலம்பெறவேதானிருந்து நன்றாகவாழ்க்கையிலே
 வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
 சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
 வேதங்களோதி விளங்கினார்மார்க்கண்டன்
 அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
 வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
 மந்தாரைப்பூச்சி மறுவற்றபூக்களுடன்
 செண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்தஅலரியுடன்
 புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
 கண்டியணிந்தைத்தெழுத்தை கருத்திலேதானமைத்து
 சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்றான்
 அல்லும்பகலும் அரைநாழிபிரியாமல்
 அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
 தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்றான்

விருத்தம்

அண்டர்க்கரியாய்போற்றி யடியவர்க்கெனியாய்போற்றி
 வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழமணசுமப்பாய்போற்றி
 கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென்சென்னிமீதில்
 முண்டகத்திருத்தாளானே முத்தனேபோற்றிபோற்றி.
 வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவாபோற்றி
 மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
 பேதகம்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞுகாபோற்றியான்செய்
 பாதகமனைத்தும்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.

நடை

இப்படிதோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
 பழதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுதார்
 இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்

ஆண்டுபதினாறு யாச்சுதேயங்கவர்க்கு
அப்போதுயமதருமர் அருகில்நின்ற தூதுவரை
மார்க்கண்டமா முனிக்கு வயதுபதினாறாச்சு
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோவிலில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டன்தனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்யாரென்று யெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
இயமதருமராஜன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை யினிமையாய்த்தானழைத்தான்
உங்கள்வயசுமொரு பதினாறாச்சுதென்று
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனாரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தார்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரத்தானினைந்து
வந்ததொருதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தயியம நெனையழைக்கச்சொன்னவன்காண்
என்றபொழுதில் யெமதூதரேங்கிநின்றே
இருவரையுந்தான்பிடிக்க இசைபாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசன்பா லிசைக்கிறார்தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேன்உரைக்கிறோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எங்களியமன் ஒழித்தோடிப்போவான்காண்
தந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியு மயனுந் தெரியாத அரணைநோக்கித் தவம் புரிந்துப், பிரியமுடனே முருகண்டன்பெற்ற பிள்ளைவுயிர் சோர, ஏரியுங்குஞ்சி யுளகூற்ற னெடுத்தான் சூலத்துடன் பாசம், விரியுங் கடல்குமுலகமெல்லாம் வெற்றி பிறக்கத் தோன்றினனே.

தெரியுங் கடல்போற் கோபமூண்டு சேனையெல்லாம் புகைகுழக். கரியமலைபோல் செம்மலைபோல் கடுக நடந்தான் வழியின்மேற், பெரியகடாவின் மீதேறிப் பிறை போல் வளர்ந்த வயிறுகளும், எரியும் விளக்கின் சுடர் போல இரண்டு விழியும் பொறிசிதற.

வசனம்

அகோ தெப்படியென்லால் மார்க்கண்டனுக்கு வயசு பதினாறு ஆனவுடனே இயமன் தூதர்களையனுப்பி கூட்டி வரச்சொல்ல மார்க்கண்டனானவன் சுவாமி கையிலையங்கிரிவாசர் கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டு வந்து தூதரை நிராகரித்து எமதர்மராஜனையுஞ் சட்டைபண்ணாமற் சொன்ன செய்தியைத் தூதரானவர் தருமராஜனிடத்திற் பேரயறிவிக்க தருமராஜன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறிபறக்க அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடுநடுங்கத் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத் தக்கதாக வயிரமுடி தரித்து புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரம்பேர்களால்தூக்கப்படாநின்ற உடைவாளும் சூரியங்கட்டி ஆயுதவரிசைகளிற் சில ஆயுதமும் இடுப்பில் வயுந்துகட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமுமெடுத்துக் கருங்கடாவின் பேரிலேறிக் கொண்டு வெற்றிச்சங்கழுதிவீரமுரசறைந்து இருபுறமுஞ்சேனைதறங்கள் சூழ்ந்துவர ஆயிரங்காலாள் ஆயுத்பாணிகளுடனே வரவும் ஓரொருகொம்பு இரண்டுநாழிகைவழிப் பரப்பு நீளம் வளர்ந்திருக்கபடாநின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்க

கவும், அண்டபுவனங்களெல்லாம் அதிரவும் வலதுதுடை
தட்டி மார்க்கண்டனைத்தேடிப் புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்எமதருமர் மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதருமன் அங்குவரும் இரைச்சலமிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன் தானு மனதுமிகநடுங்கி
என்னசெய்வோமென்று ஈஸ்வரரைத்தானினைந்து
தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணியலுற்றான்.

விருத்தம்

கண்டான் பாலகன் காலனையுங் கண்ணில் மிகவும்
நீர்ததும்பி, அண்டர்பெருமான்றனைப் பார்த்தே யடி
யேன்செய்த குற்றங்க, ஞண்டானாலும் பொறுத்தருள்
வாயுற்றகால னென்னுயிரைக், கொண்டே யின்றுபோகா
மற் கோவே காத்துக்கொள்வாயே.

என்றேயிறங்கி மார்க்கண்டன் இறைவன்பாத மலர்
போற்றி, நின்றேதொழுது கும்பிட்டே நெடுமூச்செறிய
நிமலனும், நன்றேயுனது பத்தியினி நமனுமுன்னைப்
பற்றிடிவ்யாழுஞ், சென்றே தொலைப்போம் மார்க்
கண்டா தெரிவாயென்றே செப்பியுடன்.

அஞ்சாதேநாங் காத்திடுவே மானைமுகவன் தன்
னாணை, மிஞ்சாதேநீ யவனுடனே சொல்லா லொன்றும்
பேசாதே, மஞ்சார்பொழில்சூ முலகறிய மதியா துன்
மேல் வருவானேல், நஞ்சார்கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக்
கொல்வோ மெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்து மலர்தூவிக் குறித்துன்பாதம் வணங்
கிடுவேன், ஆலமுண்ட மிடற்றானே அடியெனஞ்சங்
கலங்காமற், சூலபாசந் தன்னுடனே சுற்றி நின்று என்
னுயிரைக், காலன்கொண்டு போகாமற் காத்துக்கொள்
வாயே.

அத்தனே போற்றிபோற்றி அடியார்க் கெளரியாய் போற்றி, பித்தனே போற்றிபோற்றி பிறைமுடித்தாடி போற்றி, நித்தனே போற்றிபோற்றி நிருமலா போற்றி போற்றி, யுற்றதோர் கூற்றன்வந்தா லுதைத்துடன் சொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளா யலைகடலா யணுவுக் கணுவா யாவ ருக்கும், நீதிப்பரனாய் நிற்குணனாய் நினையுபடியார்க்கெளி யோனாய்ச், சோதிவடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த் தோன் றுஞ் சிவனே மாமறலி, மோதிப்பாச மெறிய வந்தான் முழுதுநானுன் னடைக்கலமே.

வசனம்

இம்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம்பண்ணுவகைக் கேட்டு எமதருமராஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

வாடாகெடுவா மார்க்கண்டா மறந்தானாலும் விடு வேனோ, ஓடுகொண்டாரென்செய்வா ருன்னைப்பீடித்துக் கொடுபோகிச். சூடாமணிசேர் வியிரண்டுஞ் சொரு கச்சூலந் தாற்குத்திக் கூடாவுயிரைப் பிடித்தே நான் கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய தூதுவன் வந்துஉன்னையழைத்தால் அதற்குவாராமவிருந்துமேலான வார்த்தை சொல்லுகிறாய் உன்னை விடத்தக்கதில்லை கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொண்டோடும் போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறான், ஏ - று.

வீருத்தம்

ஈசன்றன்னா லென்செயலா மிந்தப்பதத்தை யினி யவரால், வாசஞ்செய்து மலரிட்டு வணங்கினாலு மாற்றரிது, மோசம்போகா துன்றனக்கு முடிந்தநாளும் வந்ததுகாண், பாசங்கொண்டே யுன்னுயிரைப்பற் றிமிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழிய வயசுனக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே, மார்க்கண்டா, பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேஸ்வரரும் பார்த்திருக்க, கூரிட்டொளிர்வேல் யின்னாலே கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வீருத்தம்

அஃதெப்படியென்றால் எமதர்மமகாராசனானவன் மார்க்கண்டனைப் பார்த்து, அடா மார்க்கண்டா நீ எத்தனை தவத்தோடுங்கூடிப் பூசைசெய்தாலும் உனக்குப் பதினாறுவயசுக்குமேலிருப்பில்லையே கர்த்தன்தானென்ன செய்வார்? அவர் பார்த்திருக்கக் கொண்டுபோகிறேனென்று கருங்கடாவின்பேரிலிருந்து கீழிறங்கி கோபத்துடன் சொல்ல மார்க்கண்டன் சிவனைத் துதிக்கிறான்.

வீருத்தம்

அடியேன் தொழுநம் பரனேயபயம் பரமேஸ்வரனேயபயம், துடிசேரிடையாள் கணவாவபயந் தூயநெல்லைப் பதியாயபயம், கடிசேர்சூலக் கர்த்தாவபயங் தூயநெல்லைப் பதியாயபயம், கொடிதாகிய கூற்றுவனைக்கொன்று கொடுப்பாயெல்லா வரமுமென்ன.

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கண்டனைப் பார்த்து சுவாமியருளுகிறார்.

விருத்தம்

வந்துபயந்தே யபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ்
சாதே யைந்துகரத்தன் றன்னானை மந்தநமனையணுக
வொட்டோஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தே யிருவென்று திருவெண்
ணீறு காப்பணிந்து, மைந்தன்றன்னைத் தன்னருகே வா
வென்றழைத்து வைத்தனரே.

வசனம்

இப்படிக் கைலாசபுரியானவர் மார்க்கண்டேயனைத்
தன்கிட்ட வைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன்
சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்

கூசக்கிடவே னல்லவென்று கொடியகோபத்துட
னியமன், ஈசர்க்கெதிரே தழலெனவே யெரியுஞ் செக்கர்க்
குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்றா லவன்றன்னைப் பற்றிப்பிடிப்
போமென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டு தான்வந்து பெரிய
மலைபோல் நின்றனனே.

நடை

நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விரைந்துமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசத்தால் விமலனொடு மார்க்கண்டனைச்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்

வட்டச்சடையார் திருமுதுகை வலுவாய் மார்க்கண்
டன்றன்னை, கட்டிக்கொண்டான் தானிறுக்கக்கண்ணீர்
நின்று மிகத்ததும்புஞ், சிட்டர்க்குரிய பிரானாருஞ் சிறு
வன்றானுமகப்படவே, துட்டக்காலன் பாசத்தைச் சுழற்றி
யிழுக்கலுற்றானே.

வசனம்

அஃதெப்படியெனில் எமதருமராசனுக்குக் கோப முண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற் பாசத்தைவீசி - மார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத் தாவிச்சேர்த்துக் கட்டிக் கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது. அதைககண்டு மார்க்கண்டனானவன்றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறுகட்டி யிழுக்கும்படியாச்சுதேயென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாகவோடுகிறது. சுவாமிக் குத் தெரிந்து கோபமுண்டாகிஎமதர்மராசனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாமுமுலகி லருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, யேழையாக வெழுந்திருந்து இடதுகாலை மிகநீட்டி, வீழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந்தானதிர, ஆழியுடைந்தாற் போலியமன் அலறி வீழ்ந்தா னவனியிலே.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன் பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவிழுந்து இறந்தானேயெமன் ஏற்றதொருசுவரரும் மார்க்கண்டாநீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து என்றும்பதினாறு யிருக்கவரங்கொடுத்து ஒன்றுக்குமஞ்சாதே யுண்ணைநாம்காத்திடுவோம் என்றுசிவனா ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே மார்க்கண்டன்மனதுக்கும் மகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருந்தான் அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள்இறவாமல் இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து சாவார்களில்லாமல் றரைப்பாரமாச்சுதினிப் பூமிபெருகாதிருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று

பைங்கொடியாள்பூமாது பாரஞ்சுமந்தலற
 இந்திரனார்தம்மிடத்திற் போவோமெனநினைத்து
 சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
 பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
 வந்துநின்றுஇந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
 முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் மடிந்தான்காண்மறலியுமே
 என்னாற்சுமக்கக் கூடவில்லையென்றுரைத்தாள்
 அப்போதுசித்திரபுத்திரர் ஆகரவாய்வந்துநின்று
 நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
 நின்றுசலித்து நெடுமுச்சுதானெறிந்து
 ஆரமுலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன்செய்த பாக்கியத்தாற் பரமசிவனாற்
 பாதத்தாற், காலன்பட்டு விழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்
 கள் காசினியிற், சாலமிகுந்து சாவின்றித் தரணி
 பார மாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தை வருத்தமுற்ற நாரா
 யணனை போற்றினளே.

நடை

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமாதே
 உன்னுடையபார மொழித்தருள்வேன்நான்தானும்
 போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
 அப்போதுதன்கணத்தை யழைத்தேயருள்புரிவார்
 தேவேந்திரலோகத்திற் றானிருக்கும்உத்தமரை
 இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
 கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
 நாராயணரும்மை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
 என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
 சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
 நாடாளுமிந்திரர்க்கும் நாகமடந்தையற்கும்
 கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
 இனித்தானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழுவே
 நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுமுளமகிழ்ந்து

போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
 சேனைகளுக்கும்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறி
 சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்வந்துவிட்டார்
 நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துவிட்டார்
 சந்திரஞ்சூரியரும் தானவரும்வானவரும்
 வந்துமுனிவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனடிவணங்கி
 அர்ச்சனைகள்செய்து அரன்பாதம்போய்ப்பணிந்தார்
 வந்துபணிந்த மகனாரைத்தானெடுத்து
 நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
 என்றரனார்களிகூர ஏற்றசித்திரபுத்திரரும்
 பக்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
 அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
 சிவனருகில்சென்று செபுகிறார்நல்வசனம்
 எமதருமராசன் இறந்ததினாற்பூமாதூ
 சாவின்றிமிருந்தவுயிர் தம்மைச்சமக்கமாட்டாமல்
 அல்லல்படுத்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
 சிவனாரிடத்திற் செப்பினாரப்போது
 எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
 சிவனாரும்ங்கே சித்தம்மகிழ்ந்திடவே
 பிரமாவும்னேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
 வயதுபதினாறாய்ச் சிருட்டித்தோநாவர்க்கு
 கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துமவன்
 தவத்தைமிகப்பாராமற்றானே தான்மாண்டான்காண்
 புத்திக்குறைச்சலினாற் போய்மாண்டானந்தநமன்
 பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொறுத்தருளவேணுமையா
 ஆரிடத்திற்செல்வோம் அரனேநீரல்லாமல்
 வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றார்
 இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே
 சொல்லுகிறோம்கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்வார்
 அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோவில்கட்டினவர்
 கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பால்விட்டோர்
 சிவன்பாதஞ்சென்றவர்கள் சிவபூஜைசெய்தவர்கள்
 அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்

கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவோர்கள்
 பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்தவர்கள்
 வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
 இவ்வளவுபேரும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
 கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேபின்புசொல்வார்
 எமனையெழுப்பி யின்பமுடன்மகிழ்ந்து
 கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லிக் கோமான்விடைகொடுக்க
 அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைதானெழுப்ப
 தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தானியமனுந்தான்
 வாய்புதைத்துதெண்டனிட்டு வணங்குகிறான்தானியமன்
 அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை
 நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
 ஆயுதங்களெல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
 தன்மகன்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
 நன்மைதின்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
 வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்தார்
 இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையும்னுப்பி
 எமலோகபட்டணத்தை சேருகிறாரிருபேரும்
 படைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்கடாவேறி
 வெற்றிகுடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
 கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
 இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
 எட்டுதிசையு மெங்குமேதான்முழங்க
 திக்குத்திசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
 கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர
 நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
 பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
 வாசங்கள்தான்வீச வான்கவிதான்வீச
 பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவர
 தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
 இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
 புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்தியிட
 வானம்புவியு மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
 எமதருமன்மாளிகையில் எழுதுகின்றார்நற்கணக்கர்

நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர் மாளிகையில்
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
 பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
 திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவற்கு
 வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்ச்செய்யலுற்றார்
 மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கால்தானாட்டி
 இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
 மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
 கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்க்காவுடனே
 நல்லதண்ணீர் பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
 புண்ணியஞ்செய்வதற்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
 அதுக்கானபேரை யவ்வழிக்குகாவல்வைத்து
 இதுதான்கயிலைவழி யென்றுமேபுண்ணியற்கு
 சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரைத்
 திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
 கீழ்வாசல்தன்னருகே கேசவனைத்தானோக்கி
 ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருவதற்கு
 சிவஞானபக்தர் தரிசிக்கவருவதற்கு
 பராசக்திபக்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
 மண்டபமும் மாளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
 மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
 வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
 வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
 வருகின்றவழியென்று வைத்தாரே தூதுவரை
 வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
 வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
 நெருப்புப்பரந்தெங்கும் நின்றெரியவுண்டுபண்ணி
 சுண்ணாம்புஞ்சோறும் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
 பேதெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள்தானாட்டி
 கூறையும்காவும் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
 நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்
 கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கடியதொருபாம்புடனே
 அட்டைப்புழுக்குழியும் அரணைப்புழுக்குழியும்
 நரகக்குழியும் நன்றாகஉண்டாக்கி

அரியதொருபாதகரை யடித்திழுத்துவரக்கொன்னார்
 கல்லுங்கரடும் கடியமணல்பரப்பி
 பாதகரைத்தண்டிக்கப் பாவினைக்காவல்வைத்தார்
 மேற்கேயொருவாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
 பார்க்ககப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
 கருநாயஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டிநிறுத்திவைத்தார்
 குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய்நிறுத்திவைத்தார்
 செக்குலக்கைதிருகிச் சிறப்பாகஉண்டுபண்ணி
 செப்புத்தூணாட்டியதிற் றீயெரியநிறுத்திவைத்தார்
 இரும்பாலேதூண்டில்களை யெங்குமேதானாட்டி
 நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
 பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்
 கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
 இப்படியேவாசல்க ளெல்லாங்குத்தபின்பு
 செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருத்தார்
 இங்கிதங்கள்பேசி யிருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
 வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
 வள்ளுவனுமங்கே வலமாகவந்துநின்று
 அடியேனையிங்கே யழைத்ததெதுக்கெனவே
 படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கநீகேளு
 சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
 காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியேயடிமுரசை
 அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பினாரந்நேரம்
 அப்படியேவள்ளுவனும் ஆனைதனைக்கொண்டுவந்து
 ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை யன்பாயவலங்கரித்து
 ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
 தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்காலவழியேதான்
 ஆனைதனிலேறி புறப்பட்டானப்போது
 துர்க்கைதிருக்கோவில் தூரவேதான் தெரிய
 துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
 மதுவைகொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
 அரக்குமதுவை அறிவின்றித்தான்குடித்தான்
 பதினாலுகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
 ஆண்பால்பெண்பால் ஆதியேதான்பிறந்த

நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்றாகத்தான்றெரிந்து
 பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசெல்லிபண்புடனே
 வெய்யபெருந்தோளான வீதியிலேவந்துநின்று
 முறையிட்டுத்தான்பறையு முழங்கினானப்போது
 இந்தமொழிகேட்டுடனே யெல்லோருந்தான்மகிழ்ந்து
 அந்நேரஞ்சிறுபிள்ளைகள் அனேகபேர் தான்கூடி
 இரச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்றாரே
 அப்போதுவள்ளுவனு மானதனைநோக்கி
 அடித்தானேபிள்ளைகள்மே லானதொருகோபத்தால்
 அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
 கையில்மணலெடுத்துக் காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
 கண்ணில்மணல்விழுந்து கசங்கியேவள்ளுவனும்
 கோபம்பெரிதாகிக் குணக்கேடாச்சொல்லிவிட்டான்
 குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிசொல்லிவிட்டான்
 பூவுதிரபிஞ்சுதிர பெருக்கெனவேமொட்டுதிரக்
 காயும்பழமும் கலந்திரவேணுமென்று
 தினம்பிறப்பாராயிரம்பேர் தினமிறப்பாராயிரம்பேர்
 கனமிகுதியேறாமற் றாரணிப்பாரங்குறைய
 என்றேமதுகுடித்த வெறியாவிரங்காது
 அடியடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
 அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
 சித்திரபுத்திரர்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
 அந்தக்கொடும்பறை கேட்டவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
 இந்தவகையெதென்று எழுந்துமேதான்பிறக்க
 எல்லோருமொன்றா யெமலோகம்போய்புகுந்தார்
 நல்லதர்மராஜனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
 வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
 மன்னவரேநீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
 கருக்குழியிற்பூதமுதலும் கருத்தரித்தபின்முதலும்
 வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தேவள்ளுவனும்
 ஏற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
 என்றுதொழுதுசொன்னா ரிருபெருந்தான்பார்த்து
 அந்நேரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
 சொன்னமொழிஒன்றிருக்கச் சொற்றவறியடித்தவனே
 கோபம்பெரிதாகிக் கூட்டிவரச்சொன்னார்கள்
 வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
 வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதங்களேதுரைப்பாய்

அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்
 இப்போதுவந்தகுறை யென்னாலேவந்ததல்ல
 அரக்குமதுமகாளி யம்மைமிகவார்த்தாள்
 அரக்குவெறியால் முழங்கினேனம்முரசை
 பிள்ளைகள் துர்ச்சனரால் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
 இந்தப்பிழையைப் பொறுத்தருளவேனுமையா
 குடித்தவெறியாற் குணந்தம்பிசொல்லிவிட்டேன்
 உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாய்என்றுசொல்ல
 மாயையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்து
 சாராயந்தான்குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதனால்
 வள்ளுவனைச்சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
 பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றார்
 வள்ளுவன்றானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
 வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடவரெல்லோரும்
 வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புனிமீதில்
 என்றேயமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழ்படைத்தமனிரெல்லாம்
 அவரவரிடத்தில் ஏகினாரப்போது
 இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்தினமணிமண்டபத்தில்
 மணிமுடியைத்தான்பூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
 பட்டோலைகள் தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
 அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
 அமராவதிப்பெருமாள் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
 தர்மராஜவின் தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
 அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேயப்போது
 இயமனார்தன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்
 இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
 இக்கதையைக்கேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
 நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்பவர்கள்
 பாடிப்படித்திடவே பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
 நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
 பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருப்பார்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்றி
 மூங்கில்போல்கற்றம் முசியாமல் வாழியவே.

சித்திரபுத்திரநாயனார் கதை முற்றுப்பெற்றது.

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டிதன்கதையை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பால்
அமராவதியென்ற அழகானநற்பெயரால்
பூதலத்திற்செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னைசுற்றத்துடனே வருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாகித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்றுசற்றும் பக்கத்திலேகேட்டறியாள்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நாயகனாதனிநோன்பு நாவிலெடுத்தறியாள்
கணக்கரென்றசெய்தி கனவிலுங்கேட்டறியாள்
முப்பாலுங்காச்சி முடியாமல்வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணு தலம் தரிசனங்கள்செய்தறியாள்
சித்திரபுத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர் தாமறிந்து
எமதர்மராஜனுட னின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவளுடையநற்கணக்கை அணு வளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிறார்
பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுபடைதிடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்றார் தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டால் அமுதமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோடைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாகப்
பானகம்நீர்மோர் பதிவாகச்செய்துவைத்தாள்
சித்திரைமாதத்திலே செழிப்புடனேநற்குடையும்

விசிறியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள் தணித்திடுவான்
 கன்னிகா தானங் கருதிமுடித்துவைப்பாள்
 வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவான்
 ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடைமிகக்கொடுத்திடுவான்
 சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்திடுவான்
 நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள் தான்பறித்து
 ஆலயங்கதன்னி லடைவாகச்சாத்திவைப்பாள்
 தூரத்துக்குத்தூரஞ் சமைதாங்கிகட்டிவைப்பாள்
 காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைப்பாள்
 பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதான்கொடுப்பாள்
 வெட்டுந்தலையை பொருள்கொடுத்துமீட்டிடுவான்
 வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்திடுவான்
 வேந்தனுக்குஅஞ்சி விரும்பிவருபவர்க்கு
 தேறுதலைச்சொல்லி யடைக்கலங்கள் தான்கொடுப்பாள்
 கன்னங்களுக்குத்தி களவுசெய்யவருபவர்க்கு
 அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவான்
 ஏழைபரதேசியர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டிவைப்பாள்
 இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
 பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கனிகள் தான்கொடுப்பாள்
 அனாதைப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள் கண்டிரோ
 ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்றுசெலவிடுவான்
 அதற்கானகாய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
 சம்பாரஞ்சொல்லுவதைத் தடையறவேதான்கொடுப்பாள்
 இந்தப்படிதரும மெள்ளளவுந்தப்பாமல்
 செய்துமேதானுஞ் சறப்பாகந்தானிருக்க
 விரதமுநோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
 கணக்கருக்கங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
 என்னதானம்செய்தாலு மேந்திழையாள்தன்னைவிடோம்
 பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல்
 அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
 கணக்கருக்குக்கைக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
 இந்தவசனமதை எவ்வளவுமறியாமல்
 இருந்தஅமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
 ஏவினா தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை

அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டீரோ
 தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்துநிற்கும்
 கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்துநிற்கும்
 தீவுகளிலுள்ளவைகள் சேகரமாய்வந்துநிற்கும்
 பசுக்களொருகோடிநிற்கும் பைங்கொடியாள் வாசலிலே
 என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
 அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
 இரும்புத்தடியுடனே ஏற்றதோராயுதமும்
 பாசக்கயிறும் பெருவலையும் தானெடுத்து
 வந்துவளைத்தார்கள் மணையாட்டிவாசலிலே
 வாசலிலேவந்துநின்று வலிமையெல்லாங்கண்டார்கள்
 அதிதிபரதேசிகட்கு அன்னங்கொடுக்கிறதும்
 கூனர்குருடர் குறைக்கால்முடவருக்கும்
 ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் தயவுடனே செய்கிறதும்
 இத்தனையுங்கண்டு இயல்பான தூதுவர்கள்
 அமராவதியாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
 இவளைநாமழைத்துப் போனோமேயாமாகில்
 தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரோ
 அன்னற்கொடிகலெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டீரோ
 என்றுசொல்லித்தூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
 கையில் தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
 நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுந்தானெறிந்தார்
 அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
 கண்டாளே தூதுவர்கள் கலங்கியிருக்கிறதை
 அமராவதியாள் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
 வாருங்கள் மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்
 இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
 அடியாள் தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
 என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இன்னமுதுகொள்ளுமென்றார்
 அப்போது தூதுவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்கள்
 இந்நேரம்நாங்கள் இன்னமுதுகொள்வதில்லை
 என்றுசொல்லி தூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
 வாருங்கள் மக்களே வருந்திமெலிவானேன்

கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
 தாய்ச் சூத்தாயாகி நானிருக்கவுங்களுக்கு
 உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியுந்நான்தருவேன்
 அஞ்சாமல்நீங்க ளன்னம் தான்புசிக்க
 வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
 இவ்விடத்தில்யாமமுது புசித்தேமேயாமாகில்
 எங்களிடநாயனார் எழுதுவார்பட்டோலை
 ஆனதினால்நாங்க ளமுதுபுசிப்பதில்லை
 இருந்தரசாருமென்று ஏகினார் தூதுவர்கள்
 வந்த வணங்கிமலரடியைத்தெண்டனிட்டுச்
 சித்திரபுத்திரரே சீமானேகேளுமையா
 செட்டிசியாலெங்களைத் தீக்கழுவிற்போட்டாலும்
 செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டாமொருநாளும்
 என்றுசொல்லக்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
 உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னாளோ
 மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
 அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
 என்னோப்புக்கொண்டு என்றனையும்நினையாமல்
 பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
 தனிகுறும்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
 இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
 என்றுசொல்லித்தூதுவரை இயல்பாகத்தானனுப்பி
 அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
 இரும்புதடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்சிலியர்
 வந்துவளைத்தார் வாழ்வரசிவாசவிலே
 நந்தவனம்வந்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
 அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
 சத்திரங்கள்வைத்துத் தயவாகநடக்கிறதும்
 தருமங்களெல்லாந் தவறாமல்செய்கிறதும்
 கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
 கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
 தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
 அந்நேரம்அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
 வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்

அமுதுகொள்ளொருமென் றழைத்தாளேயப்போது
 பானகம்வாங்கிப் பசியாரக்குடித்தார்கள்
 இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனாக்கால்
 தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
 ஏதுகுறையென்று ஏசினார்கிங்கிலியர்
 சித்திராபுத்திரனே சீமானேகேளுமையா
 எங்களையும்நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
 செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்று சொன்னார்
 அந்நேரமக்கணக்கர்க் கதிககோபமுண்டாகி
 உங்களுக்குக்கைக்கூலி காட்டினானுதாரி
 பானகம்வாங்கிப் பதிவாய்குடித்தீர்கள்
 இதற்கோஅனுப்பிவைத்தே னென்றாரேயுத்தமனார்
 அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
 சினந்துமிகவுரைத்துச் சீரியேயப்போது
 மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
 பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
 கொண்டகணவனைக்கொன்ற கொலைப்பிராமணியை
 இவர்கள் தமையழைத்து ஏவினார்நற்கணக்கர்
 அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்றார்
 ஆயுதங்கள் தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
 வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வரசிவாசலிலே
 மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
 தானதாருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதே
 இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
 இவளெத்தனைதரும மினிதாகச்செய்தாலும்
 நாயனாருரைத்தபடி நான்விடுவதில்லையென்றான்
 என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சீற
 அந்நேரமேதானும் அமராவதியாரும்
 தீர்த்தமுமாடித் தெருவழியேவருகையிலே
 பூண்யாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
 அப்போதும்செட்டிச்சி அதிகவலையுற்று
 துக்கமுண்டாகத் துடித்ததேவலதுகண்ணும்
 மயக்கம்பிறந்து மதிமறந்துஅந்நேரம்
 ஏதோகொடுமை இனிகேட்கவேனுமென்று

பூனைகுறுக்கிடுதல் போந்தகூறல்லவென்று
 தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டென்று
 என்றுசொல்லியம்மை ஏற்றதொருபாத்திரத்தில்
 அழுதுகறிகளை யப்போதுதானெடுத்துச்
 செகண்டியடித்துத் தெருவெல்லாம்தான் திரிந்து
 ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
 சட்டதிட்டமாகச் செய்தாளேயந்நேரம்
 ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியேநடத்தி
 வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
 இருக்கும்பதியில் இயல்பாகத்தானிருந்து
 பேத்திமார்பாட்டியார் பிரியமுடனேயிருக்க
 பாலோடும்நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
 சாந்தும்புனுகுஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
 புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்குடிச்
 சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
 வாசற்படியில் வந்துநின்றாளந்நேரம்
 கண்டமராவதியாளும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
 இருபேரும்நீங்கள் இன்னமுதுகொள்ளுமென்றாள்
 சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
 அப்போதுகூற்றுவனு மர்னப்பிராமணியும்
 இந்நேரம்நாங்கள் அழுதுகொள்வதில்லையென்ப
 பலகாரம்நான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றாள்
 பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
 என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திழையாள் தான்கேட்கப்
 பாலின்மேலிச்சையென்றான் பிராமணியும்ப்போது
 பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
 காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாரக்கொள்வதிலை
 கண்காணப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றான்
 இதுவுமொருசோதனையா வென்றுமனதிலெண்ணி
 ஆனாற்கறந்து அடைவாய்த்தருவேனென்றாள்
 அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
 காராவினண்டையிலே காரிகையாள் தான்வரவே
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் குடுகுடெனஓடிவந்து

கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
 அணைவதற்கென்று அமராவதிவரவே
 அப்போதுபகவுக் கதிகோபமுண்டாகி
 காடிகமுநீர் கலந்துவைப்பதில்லயென்று
 வைக்கோல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
 குத்தியெடுக்கக் கூரியகொம்பதனால்
 இருந்தாள் அமராவதி மிகக்கலங்கிக்
 கதறக்கொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
 ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
 தருமங்கள்செய்ததிலே தான்கேடுவந்ததுண்டோ
 பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
 துற்குறிகள் காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
 ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
 எண்ணாததெண்ணீ யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
 கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
 பாசக்கயிறும் பருவளையுந்தானெடுத்து
 கட்டினாரப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
 இரும்புத்தடியால் இரக்கமற்றுத்தானடித்துப்
 பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிறுபிடித்து
 அடித்தானேகூற்றுவனும் அமராவதியாளைக்
 காமவல்லியென்னுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
 ஆகாயமின்னொளியு மதிககோபத்தோடுவர
 இரும்புத்தடிமுறிந்து இரக்கமுற்றுத்தான்விழவே
 பாசக்கயிறும் பருவளையுந்தான் தெறிக்க
 அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
 திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
 இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே
 இவளைநாம்விட்டுவிட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்வார்
 கோபித்துக்கண்களீறிக் கொலைக்கமுறிப்போட்டிடுவார்
 எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று
 இருபேருமாக நினைத்துமேதாமுணர்ந்து
 வலைக்கயிறுதானெடுத்து வய்யவேதான்பூட்டிக்
 கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையைந்நேரம்
 கண்கள் தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்

கொண்டு வந்து விட்டார்கள் கொற்றவர் முன்பாகச்
 சித்திரபுத்திரருள் சீறியேயே து சொல்வார்
 தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
 என்று சொல்லி நற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான் சிவக்க
 கட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுடன்
 பின்கட்டாய்க்கட்டிப் பிடரியிலே குத்துமென்று
 செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
 உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
 அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
 தண்ணீர் தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
 சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தாம்கேட்டு
 செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
 அந்தப்படியவர்கள் செய்ய அமராவதியாளும்
 பானகமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
 இதையுமறிந்தாரே இயல்பான நற்கணக்கர்
 மழுவையும் காய்ச்சி வைக்கவே சொன்னார் காண்
 சந்தனச் சேகராகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
 அப்போதொருகாற்று அவணிதனில்வந்தடித்து
 கயிறுதெறித்துக் கடுந்தூரந்தான் விழவே
 கணக்கருக்கப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
 முந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டுடே
 கல்லுங்கறடுங் கார்முள்ளுந்தான் படவே
 கட்டியிழுங்களென்றார் கண்விழிகள் தான்பிதுங்க
 இந்தப்படிகாடெங்கும் இழுக்கின்றார் தூதுவர்கள்
 அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
 பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
 புட்பங்கள் தான் சொரியும் பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
 சாந்துபுனுகுசவ்வா துமணந்தான் வீசு
 தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
 இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
 வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
 தருமங்களானதெல்லாந் தற்காத்துநின்றனவே
 வந்தகாற்றுகூடக் கயிறுந்தெறித்ததுவே
 ஓடிவந்ததூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்

பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
 ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
 இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
 செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇறுக்குமென்றார்
 கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுகள் தான்காய்ச்சி
 காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாள்வந்துநிற்க
 அமராவதியு ம்பயமிடத்தொடுத்தாள்
 கண்கள் தெறித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றார்
 தண்ணீர் தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலானும்
 ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவே தான்குடித்தாள்
 பன்னீர் சலமாகப் பாங்குடனே தான்குடித்தாள்
 அதையுமறிந்தார்காண் ஆனதொருகணக்கர்
 இருப்புலக்கையாலே யடியென்றாருத்தமனார்
 அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
 வீறிட்டசத்தம் விமலனார்தாமறிந்து
 சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
 மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
 காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
 செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரத்தணித்ததுவே
 கொல்லர்முகமுங் குளிர்ச்சிமிகவானதுவே
 தாமக்குழலானந் தற்சொருபமாயிருந்தாள்
 இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
 அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய் வெட்டியதில்
 செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிறுத்தி
 கைகள் தன்னைப்பின்னங் கட்டாகத்தானிறுத்தி
 உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வகிர்ந்து
 மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையால்முடிந்து
 ஆனைதனைக்கொண்டிடற அவிழ்த்துவிடுகமன்றுரைத்தார்
 இந்தமொழிகேட்டுடனே ஏங்கினாள்பைங்கொடியும்
 அப்போதுதூதுவர்கள் அதுசெய்வவந்தவுடன்
 தரும்ங்கள்செய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து
 காற்றும்புயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
 எல்லாரையும் தூக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
 அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்

அட்டைக்குளத்தி லழுத்தவேதள்ளுமென்றார்
 தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
 அட்டைக்குளத்தி லழுத்திநிற்குய்பாவிசுளம்
 செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
 வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
 செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை
 வாணீபரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்க
 அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
 தாயில்லாப்பிள்ளைநின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
 பிள்ளையையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்துப்
 கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகவனுப்பினாளே
 ஆதரவுசொல்லியனுப்பினாள் பிள்ளைதனை
 உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணீபருஞ்
 செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
 ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்தேரம்
 செட்டிச்சியும்போ சிவனைநினைந்தமுதாள்
 அப்பேர்தொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
 செக்குந்தகர்ந்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
 ஓடினார் தூதுவர்க ளொவருமேகாணாமல்
 அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
 வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
 ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாகவந்து
 செக்குந்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிய
 ஓடினார் தூதுவர்க ளொருவருமேதான்காணோம்
 அமராவதியாளு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
 கணக்கரிதைக்கேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
 அமராவதியாளை யழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
 நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
 நரகத்திலேகிடந்தபாபியர்களெல்லோரும்
 செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
 நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினவே
 அதையுமறிததாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
 எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாரவள் தலையில்
 விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
 அந்நேரம் தூதுவர்கள் அவள் தலையிற்றானெடுத்து

ஏழுதெருவும் இயல்பாகக்கூறிடவே
கொள்வாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்திலுள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியரைச்சற்றும் புகழ்ந்தரியாபாவியிடம்
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கு மினிவாங்கலாகாதென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைத்தானடைத்தார்
தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து
கழுத்துந்தெறிக்க கண்உண்டைதான்புதுங்க
அமராவதியாளும் அநியாயமென்றழுதாள்
அய்யகோதெய்வமோ அரும்பாவஞ்செய்தோமே
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன்வரவேணும்
விதியைநினைத்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்தநேரமோடிவந்து
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றாளப்போது
அந்தகூணமே யிறக்கினாளாயிழையாள்
துண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி நிறையவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்தமோரைக் குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து களைதீர்த்தாள்செட்டிச்சி
பிராமணியும்ப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருகிருந்துகேட்கலுற்றாள்
அன்னமேதேனே அமராவதியாளே
நீயெத்தனைதருமம் நீலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரரைச் சிந்தையில்லையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்லையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே இருந்துகணக்கெழுத
பசுவின்வயிற்றிற் பாலகனாய்வந்தவரை
அகத்தில்நினையாமல் அநியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
புண்ணியனார்வந்து பிறந்தத்தினாலே
இத்தனைபாடுபட்டும் எள்ளவும்புத்தியில்லை
அவரைநினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானு முலகமெங்குந்தானறிய

கூட்குவந்தேயுன்றனைக் கேரணிகள்செய்கின்றார்
 என்றேபிராமணியும் எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
 அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
 சித்திரபுத்திரராம் சிவனார்பெருங்கணக்கர்
 பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தாரே
 காணாதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சீமானும்
 அவரைநினையாமல ல்வலெல்லாம்பட்டேனே
 அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
 மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
 அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
 செய்பிழைபொறுப்பீரென்றுசொல்லியேதெண்டனிட்டாள்
 கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
 சித்தந்திரும்பி திருவாய்மலர்ந்தருளி
 மெத்தமனமகிழ்ந்து வேகமெல்லாந்தான்தணிந்து
 என்னைநினைந்ததினாலும் இனிவருமெப்பிறப்பும்
 இவளுக்குநற்பலனு மினிகொடுப்போமென்றுசொல்லி
 ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினார்காண்
 ஸ்நானங்கள்செய்து தவக்குறையுந்தான்முடித்து
 சிவனைநினைந்து திருநீறுந்தானணிந்து
 சித்திராபுத்திரரே சீமானேயென்றுசொல்லி
 கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்துநின்றாள்
 அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆணையைவரவழைத்து
 திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
 பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
 ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
 எல்லாப்பதமு மினிமையய்த்தான்கொடுத்தார்
 அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
 தருமத்தையெல்லாநான் தவறாமல்செய்திடவும்
 தன்னையிழுத்துவந்து இடறுகள்செல்வானேன்
 வகைவிபரமாக வசனிக்கவேண்டுமென்றாள்
 அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
 உன்னாலேஎன்பே ருலகமெல்லாந்தானறிய
 செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
 என்னோன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவர்
 இந்தவிரதம் எடுத்திலாப்பாவியற்கு

நீபட்டதண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
 அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
 உன்னாலேமோட்ச மடையவென்றேஉன்னைநான்
 கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாஸ்கேட்டிடுவாள்
 அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென
 சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
 சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குச்சித்திரையில் கீரார்புவரணையில்
 பூதலத்திலுள்ள புகழ்மனுச்சகந்துவெல்லாம்
 ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
 ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்முழுகி
 திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி
 சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
 சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
 வாழைகரும்பு வாண்குழுவாழையுடன்
 பழக்குலைகளாலே பந்தக்கால்தானிறுத்தி
 மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
 பலகைதனைப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
 வேழமுகத்து விநாயகனெழுன்வைத்து
 பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
 நிறைநாழிவைத்து நிரைமரக்கால்தானும்வைத்து
 அடைக்காயும்வெற்றிலையும் மன்புடனேதான்படைத்து
 கடலைதுவரைமுதல் காராமணிப்பயறும்
 பயறுவகையுள்ளதெல்லாம் பாங்குடனேதான்படைத்து
 பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
 பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
 பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்கூடவைத்து
 உப்புசுற்றூர முள்ளதெல்லாம்தான்படைத்து
 எள்ளுபருந்தி ஏற்றதொருமுத்துகளும்
 இத்தனையும்நன்றாய் இயல்பாகவைத்தபின்பு
 புதுப்பானைதன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழறக்கி
 திருக்கண்ணமுதற் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
 புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
 சுறிவகைகளுள்ளதையுங் காட்டாகத்தான்படைத்து
 தயிறுமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்

நேமநிட்டையாக நையவேத்தியஞ்செய்து
 அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
 சூடன்பணிமாறி சூழக்குரவையிட்டு
 வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
 ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 ஆசாரியர்தன்னை அன்புடனேகூட்டிவந்து
 காட்டாகநன்றாகக் கதைகள்படிக்கவைத்து
 இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைதான்கேட்டு
 கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
 இப்படியே நோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
 இந்தக்கதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கும்
 எல்லாப்பதமுங் கொடுப்போநாமேந்திழையே
 புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
 மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பர்
 பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிடுன்று
 இந்தப்படியேநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
 இந்தப்படியேகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
 நாயனாருரைத்தபடி நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
 தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவப்பெருவோமுத்தமரே
 சித்திரர்புத்திரரே சீமானேநீர்கேளீர்
 உயிரோடேசொர்க்கும் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
 இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
 என்கர்மமெல்லாம் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
 சித்திரர்புத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
 பூலோகத்திற்குப்போய் பொருந்தவேதான்வாழ்ந்து
 தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
 போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளுமென்றார்
 நூறுவயதிருப்பாய் நூற்றாண்டுசென்றபின்பு
 உன்வையுதானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
 ஆனதினால்நீயு மாக்கையழியுமுன்னே
 பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்ல
 அப்படியேதேரறி அமராவதிவருமுன்
 அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
 கூரியகொம்பதினால் கொன்றபசுத்தானும்

இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடிங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேநற்பசவும்
அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள் தான்கூடி
கூப்பிட்டமுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேகி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்கூட்டி
பட்டுமுடுத்தி பட்டாடைமேற்போட்டு
மாலைகழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்கக்
குரவை தனைமுழக்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதானெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடமுமுடைத்தார்கள்
இந்தப்படியாக யிருக்குமந்தத்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளை அனுப்பினாரந்நேரம்
மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேவியரும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டிச்சிதகைக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையு தின்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
இப்படிநினைந்து ஏங்கினாளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தழைத்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்

உற்றார் உறவுமுறையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
 போஜனம்பண்ணுவித்து போகவிடைகொடுத்தார்
 தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவார்
 நாயனார் தம்நோன்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
 நாயனார் தம்மிடத்தில் நன்றாயறிவித்தார்
 தர்மராஜாவுமப்போ தானுமிகப்பயந்து
 ஸ்திரீபுருஷாள் தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
 சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
 சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீரார்பவுரணையில்
 பறையோசைகேட்டும் பதம்பெற்றோமென்று சொல்லி
 பூலோகத்தினுள்ளே புகழ்ந்துமனுஷரெல்லாம்
 நாயனார் திருநோன்பு நன்றாகவிருங்கள்
 என்று சொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிடவே
 பலகைகளைபோட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
 நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
 தேங்காய்பழங்கள் சிறக்கவேதானும்வைத்து
 சர்க்கரையெள்ளருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
 பருப்பரிசிபாகனம் பாங்குடனே தான்படைத்தும்
 கறிவகையிலுள்ளதெல்லாங் கட்டாகத்தான்படைத்துப்
 பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்
 திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்தானும்வைத்துப்
 புத்துருக்குறெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
 தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள் தான்பெய்ய
 தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்துதிருநீறுதானணிந்து
 ஏங்கிபரதவித்து இங்குவருந்தருவாயில்
 உத்தமனார் தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
 இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைத்தார்
 பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகக்கொல்லலென்று
 சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
 எந்தன்பிறப்புவுளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
 என்னோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
 வேணுமென்றுநினைத்து மேன்மையுள்ளசெட்டிக்கி
 அமராவதியாளை அன்புடையமாதரசை
 வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
 சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள் செய்துமிகப்

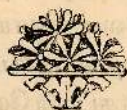
பூலோகத்திலுள்ள புகுந்தமனுஷர்க்குரைத்தாள்
 விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
 எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
 சிவனாருமப்போது சிந்தையிலேமிகநினைத்து
 பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்றானழைத்து
 புத்திரநற்பிறப்பைப் பூவைமிகநீய்
 பூலோகந்தானறியப் போய்ச்சொல்லுமென்றுரைத்தார்
 பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியும்
 கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்
 தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
 ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
 என்னுடனேநீயும் உரைத்திடுவாயுத்தமியே
 அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
 நாயனார்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
 அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
 தயங்குகிறோமென்றாள் தாமரைக்குழலாளும்
 அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
 கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
 நாட்டுக்கணக்கர் நமனார்பெருங்கணக்கர்
 பூலோகத்திலுள்ள புகழாந்தமனுஷருக்கு
 நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
 எமதர்மாவாயிலிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
 பிறப்பும்வளர்ப்பும் பேராநநல்வளமும்
 தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
 தவத்தருமைகண்டு சந்ததியாள்வந்ததுவும்
 பகவின்வயிற்றில் பாலனபிறந்ததுவும்
 சம்புதலத்திற்றாமரையாயிருந்ததுவும்
 எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
 புத்தகமுந்தானும் பொன்னிலெழுத்தானியுடன்
 கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
 தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்விட்டார்
 சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
 அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொடுத்தார்
 மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய
 ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்

இப்படியேவரிசைபெற்று ஏகினாள்பார்வதியும்
 புத்திரனாரிடத்திற்குப் போனதொருசேதியெல்லாஞ்
 சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
 செப்பினார்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
 பூலோகந்தோன்றப் போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
 புத்திரமும்படியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
 இயமரிடம்வருவதற்கு ஏற்றவிடைவாங்கி
 புத்திரமும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
 இந்தக்கதையை இன்பமாய்க்கேட்டவுடன்
 அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகிச்
 செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
 நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்த்தழைத்ததுகாண்
 கேட்டபேரெல்லோரும் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருந்தார்
 நினைததபடிமுடித்து நீழிவாழ்ந்தார்கள்
 அமராவதியாட்கு ஆண்டுபலசென்றதுவே
 நோன்புகள்செய்தாட்கு நூறாண்டுசென்றவுடன்
 சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
 நோன்புமறவாமல் நூறாண்டுதானிருந்தாள்
 அவளையுமிங்கே யழைக்கவேணுமென்று
 கூட்டோடேசொர்க்கத்திற்கு கூட்டிவரவேணுமென்று
 பூந்தேரனுப்பினார் புண்ணியனாரன்புடனே
 அந்தநேரந்தானும் அமராவதியாளும்
 நூறுவயதளவு நோன்புடனிருந்ததனால்
 சிவலோகம்போகிறேன் சகத்துள்ளபுண்ணியரே
 நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
 ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
 கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
 பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
 என்றுமிகச்சொல்லி ஏற்றதொருஉத்தமியும்
 அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
 தானதருமங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
 பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
 சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்து

கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தார்
 இந்தப்படிசொல்லி இருக்குந்தருவாயில்
 அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
 அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
 இருபேருமொன்றாய் ஏறினார்தேர்மீதில்
 சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்காண்
 பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
 பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
 சொர்க்கத்துவாசனையுந் திறக்கவேசொன்னார்கண்
 சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
 சிவனோடுமையானைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
 சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
 தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிறக்க
 புத்திரமும்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்குத்
 பிரம்மாவைப்பார்த்து பிறப்பிக்கச்சொன்னார்காண்
 அந்நேரம்பிரம்மாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 தலைமகளாகவே பிறப்பித்தாரந்நேரம்
 தருமராசாவையுந் தலைமகனாய்ப்பிறப்பித்தார்
 ஒருவர்க்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
 அந்தப்பிறவியிலும் அந்தப்படியேதானதர்மம்
 புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினர்காண்
 அன்னக்கொடிக்கட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
 தவறாமல்நோன்பு தானிருந்தாரதுபார்த்து
 எல்லோரும்அந்நோன்பை தானிருந்தாரப்போது
 ஆனபடிவாழ்ந்தே ஆண்டுநூறானபின்பு
 சித்திரபுத்திரருந் தேரையனுப்பினர்காண்
 கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லைஇருவரையும்
 இன்னமுந்தான்பிறக்க வேணுமோஏந்திழையே
 என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்டு
 இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்குஆகாது
 கலியுகங்கள்வந்து கலந்ததேபுண்ணியரே
 நட்சத்திரபதவி நலமாகவளருமெனச்
 சிவனாரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைத்து

அந்நேரம்பிரம்மா அப்படியேசெய்துவைக்க
 சிவனாரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைக்க
 நட்சத்திரபதத்தில் நன்றாகவாழ்ந்ருதிந்தார்
 இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேருன்றி
 மூங்கில்போலன்னைசுற்றும் முசியாமல்வாழியவே
 பூலோகமெல்லாம் பொருந்திமிகவாழியவே
 எல்லோரும்நன்றா யினிதாகவாழியவே
 சித்திரபுத்திரனார் சீமானும்வாழியவே
 பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகம்வாழியவே
 நிலத்திலுள்ளமாந்தர் நெடுங்காலம்வாழியவே.

அமராவதி கதை முற்றிற்று.

1000

புத்தக விளம்பரம்

சோதிட நூல்கள்

விதான் மாலை
சோதிட வினாவிடை—
ஜாதக பாஸ்கரன்
சரசோதிமாலை
பரகிதம்

சமய நூல்கள்

நவக்கிரக மஹாமந்திரம் (சாந்தியுடன்)
நவக்கிரக கவசம்
சனி துதி
அமாவாசை தர்ப்பண விதி
பிள்ளையார் கதை
ஆசௌச தீபிகை
பன்னிருதிருமுறை திரட்டு
நடராஜப்பத்து
கோளறுபதிகம்

கிடைக்குமிடம்:

சோதிடவிலாச புத்தகசாலை

46. பெரியகடை,
யாழ்ப்பாணம்.

கே. கே. எஸ். வீதி,
கொக்குவில்.